

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNE PRAVOBRANILKE
ELEANOR SHARPSTON,
predstavljeni 25. julija 2018¹

Zadeva C-377/16

**Kraljevina Španija
proti**

Evropskemu parlamentu

„Razpis za prijavo interesa – Pogodbeni uslužbenci – Vozniki – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člena 21 in 22 – Uredba št. 1 – Členi 1, 2 in 6 – Uporaba jezikov v institucijah EU – Kadrovske predpisi EU – Člen 1d – Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev – Člen 82 – Diskriminacija na podlagi jezika“

1. Španija želi s to tožbo, ki je bila vložena na podlagi člena 263 PDEU, doseči razglasitev ničnosti razpisa Evropskega parlamenta za prijavo interesa za kandidate, ki bi se želeli zaposliti kot vozniki (v nadaljevanju: razpis za kandidate). Španija zlasti trdi, da je razpis za kandidate kršil pravila o uporabi jezikov v institucijah EU, določena z Uredbo št. 1,² v zvezi s komuniciranjem med kandidati in Evropskim uradom za izbor osebja (v nadaljevanju: EPSO) in da njegove določbe glede zahteve, da morajo kandidati obvladati angleščino, francoščino ali nemščino kot drugi jezik, pomenijo diskriminacijo, ki jo prepovedujejo Listina Evropske unije o temeljnih pravicah³ ter Kadrovske predpisi EU in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev.⁴

2. Parlament zavrača te trditve in Sodišču predlaga, naj tožbo zavrne.⁵

¹ Jezik izvirnika: angleščina.

² Uredba Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 3), kakor je bila spremenjena.

³ UL 2010, C 83, str. 389 (v nadaljevanju: Listina).

⁴ Uredba št. 31 (EGS), 11 (ESAE) o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske gospodarske skupnosti in Evropske skupnosti za atomsko energijo (UL 1962, 45, str. 1385), kakor je bila spremenjena (v nadaljevanju: Kadrovske predpisi).

⁵ V zvezi s podobnimi trditvami glej tudi zadevo C-621/16 P, Komisija/Italija, ki je trenutno v obravnavi pred Sodiščem. Nekatera vprašanja iz navedene zadeve so enaka ali podobna tistim iz obravnavane zadeve. Moj kolega, generalni pravobranilec M. Bobek, bo sklepne predloge v tej zadevi predstavil 25. julija 2018.

3. V Evropski uniji, katere geslo je „*in varietate concordia*“ in kjer je prosto gibanje temeljna pravica, ima lahko vloga jezika poseben pomen.⁶ Ne glede na to pa mora evropski projekt, če želi napredovati, priznati praktične danosti sveta, kakršen je trenutno, še zlasti zato, ker sedaj obstaja 552 možnih kombinacij med katerima koli dvema od 24 uradnih jezikov.⁷ Na to problematiko se v bistvu nanašajo ti sklepni predlogi.

Pravni okvir

Pogodba o Evropski uniji

4. Kolikor je upošteveno za te sklepne predloge, člen 3(3) PEU določa:

„[...]“

[Evropska unija] [s]poštuje svojo bogato kulturno in jezikovno raznolikost ter skrbi za varovanje in razvoj evropske kulturne dediščine.“

Pogodba o delovanju Evropske unije

5. Člen 24 PDEU določa:

„[...]“

Vsak državljan Unije ima pravico pisati kateri koli instituciji ali organu iz tega člena ali člena 13 Pogodbe o Evropski uniji^[8] v enem od jezikov, omenjenih v členu 55(1) navedene pogodbe,^[9] in prejeti odgovor v istem jeziku.“

6. Člen 342 PDEU določa:

„Ureditev glede jezikov v institucijah Unije določi Svet z uredbami, sprejetimi soglasno, ne da bi posegal v določbe, ki jih vsebuje statut Sodišča Evropske unije.“

Listina

7. Člen 21(1) Listine določa:

„Prepovedana je vsakršna diskriminacija na kateri koli podlagi, kot je denimo spol, rasa, barva kože, etnično ali socialno poreklo, genetska značilnost, jezik, vera ali prepričanje, politično ali drugo mnenje, pripadnost narodnostni manjšini, premoženje, rojstvo, invalidnost, starost ali spolna usmerjenost“.

6 Glej v zvezi s tem sodbo z dne 11. julija 1985, Mutsch (137/84, EU:C:1985:335, točka 11). Za poglobljeno in zabavno analizo jezikoslovnega in kulturnega ozadja jezikov v Evropski uniji glej G. Dorren, *Lingo – A language spotter's guide to Europe*, Profile Books, London, 2014.

7 Ti jeziki so trenutno angleščina, bolgarščina, češčina, danščina, estonščina, finščina, francoščina, grščina, hrvaščina, irščina, italijanščina, latvijščina, litovščina, madžarščina, malteščina, nemščina, nizozemščina, poljščina, portugalsščina, romunščina, slovaščina, slovenščina, španščina in švedščina. Glej člen 1 Uredbe št. 1, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013 o prilagoditvi nekaterih uredb ter odločb in sklepov na področjih prostega pretoka blaga, prostega gibanja oseb, prava družb, politike konkurence, kmetijstva, varnosti hrane, veterinarske in fitosanitarne politike, prometne politike, energetike, obdavčitve, statistike, vseevropskih omrežij, pravosodja in temeljnih pravic, pravice, svobode in varnosti, okolja, carinske unije, zunanjih odnosov, zunanje, varnostne in obrambne politike ter institucij zaradi pristopa Republike Hrvaške (UL 2013, L 158, str. 1).

8 Te institucije in organi vključujejo Parlament.

9 Zadevni jeziki so enaki tistim iz opombe 7.

8. Člen 22 Listine določa:

„Unija spoštuje kulturno, versko in jezikovno raznolikost.“

Uredba št. 1

9. Z Uredbo št. 1 je Svet izvajal pristojnost, ki mu je bila podeljena z zdajšnjim členom 342 PDEU, da je za institucije Evropske unije določil ureditev, s katero tem institucijam ni predpisana le raba jezikov v medsebojnih stikih, ampak tudi znotraj njih. V trenutno veljavni različici ta uredba določa:

„1. Uradni jeziki in delovni jeziki institucij Unije so angleščina, bolgarščina, češčina, danščina, estonščina, finščina, francoščina, grščina, hrvaščina, irščina, italijanščina, latvijščina, litovščina, madžarščina, malteščina, nemščina, nizozemščina, poljščina, portugalsščina, romunščina, slovaščina, slovenščina, španščina in švedščina.

2. Dokumenti, ki jih država članica ali oseba, za katero velja zakonodaja države članice, pošlje institucijam [Evropske unije], se lahko sestavijo v katerem koli uradnem jeziku, ki ga izbere pošiljatelj. Odgovor se sestavi v istem jeziku.

3. Dokumenti, ki jih institucija [Evropske unije] pošlje državi članici ali osebi, za katero velja zakonodaja države članice, se sestavijo v jeziku te države.

4. Uredbe in drugi dokumenti, ki se splošno uporabljajo, se sestavljajo v uradnih jezikih.

5. *Uradni list Evropske unije* izhaja v uradnih jezikih.

6. Institucije [Evropske unije] lahko v svojem poslovniku določijo, kateri jeziki naj se uporabljajo v posebnih primerih.

7. Jeziki, ki se uporabljajo v postopkih Sodišča, so določeni v njegovem poslovniku.

8. Če ima država članica več kakor en uradni jezik, se uporaba jezika na zahtevo take države uredi v skladu z njeno zakonodajo.“

Kadrovski predpisi EU in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev

10. Člen 1 Kadrovskih predpisov določa:

„Ti kadrovski predpisi se uporabljajo za uradnike Unije.“

11. Člen 1a(1) določa:

„V teh Kadrovskih predpisih ‚uradnik Unije‘; pomeni vsako osebo, ki je imenovana, kakor določajo ti kadrovski predpisi, na stalno delovno mesto v eni od institucij Unije z aktom, ki ga izda organ za imenovanja te institucije.“

12. Člen 1d določa:

„1. Pri uporabi teh kadrovskih predpisov je prepovedana kakršna koli diskriminacija na podlagi spola, rase, barve kože, narodnostnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega prepričanja, pripadnosti nacionalni manjšini, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.

[...]

6. Treba je spoštovati načelo nediskriminacije in načelo proporcionalnosti, vse omejitve njune uporabe pa morajo biti objektivno utemeljene in usmerjene k legitimnim ciljem v splošnem interesu in v okviru kadrovske politike [...]"

13. Člen 5(1) Kadrovskih predpisov določa, da je treba delovna mesta, ki jih urejajo ti predpisi, razvrstiti v skladu z vrsto in pomembnostjo nalog. Člen 5(4) določa, da je tabela, ki kaže vrste delovnih mest, v Prilogi I.

14. Poglavje 1 naslova III Kadrovskih predpisov je naslovljeno „Zaposlovanje“ in vključuje člene od 27 do 34. Člen 27 določa:

„Zaposlovanje mora zagotoviti, da institucija dobi najsposobnejše, najučinkovitejše in neoporečne uradnike, ki jih izbira na najširšem možnem geografskem območju med državljani držav članic Unije. Nobeno delovno mesto ni rezervirano za državljane določene države članice.

[...]“

15. Člen 28 določa:

„Uradnik je lahko imenovan le pod pogojem, da:

[...]

(f) predloži dokazila o temeljitem znanju enega od jezikov Unije in o zadovoljivem znanju drugega jezika Unije v obsegu, ki omogoča opravljanje dela.“

16. Priloga III h Kadrovskim predpisom je naslovljena „Natečaji“. Vsebuje več podrobnih določb glede načina, kako se morajo organizirati natečaji za zaposlovanje uradnikov.

17. Kadrovskim predpisom je priložen dokument z naslovom „Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije“ (v nadaljevanju: PZDU). Člen 1 teh pogojev določa, da je treba med uslužbence, ki z Evropsko unijo sklenejo pogodbo o zaposlitvi, šteti „pogodbene uslužbence“.

18. Člen 3a(1) PZDU določa:

„V teh Pogojih za zaposlitev pomeni ‚pogodbeni uslužbenec‘; uslužbenca, ki ni razporejen na delovno mesto iz seznama delovnih mest, priloženega delu proračuna za zadevno institucijo, in poln ali krajši delovni čas opravlja dela v: (a) instituciji, in sicer fizične ali upravno-administrativne naloge podpornih storitev [...]"

19. Člen 3b PZDU določa:

„V teh Pogojih za zaposlitev pomeni ‚pogodbeni uslužbenec za pomožne naloge‘ uslužbenca, ki ga institucija zaposli [...]:

[...]

(b) po tem, ko se preučijo možnosti za začasno razporeditev uradnikov v instituciji, za nadomeščanje nekaterih oseb, ki trenutno ne morejo opravljati dela [...]"

20. Člen 80 PZDU vsebuje več splošnih določb v zvezi s pogodbenimi uslužbenci. Zlasti je v odstavku 1 določeno, da so ti uslužbenci razdeljeni v štiri funkcionalne skupine, ki ustrezajo delu, ki ga je treba opraviti. V skladu z odstavkom 2 so naloge, ki se nanašajo na funkcionalno skupino I, opisane kot „[f]izične in upravno-administrativne naloge podpornih storitev, ki se opravljajo pod nadzorom uradnikov ali začasnih uslužbencev.“ V odstavku 4 je med drugim določeno, da se smiselno uporablja člen 1d Kadrovskih predpisov.

21. Poglavje 3 PZDU je naslovljeno „Pogoji za zaposlitev“ in vključuje člene od 82 do 84. Kolikor je upoštevno za to zadevo, člen 82 določa:

„1. Pogodbeni uslužbenci se izbirajo na najširšem možnem geografskem območju med državljani držav članic, brez razlikovanja glede na rasno ali etično pripadnost, politično, filozofsko ali versko prepričanje, starost ali invalidnost, spol ali spolno usmeritev in ne glede na zakonski stan ali družinske razmere.

[...]

3. Pogodbeni uslužbenec se lahko zaposli, le če:

[...]

(e) predloži dokazila o temeljitem znanju enega od jezikov Unije in o zadovoljivem znanju drugega jezika Unije v obsegu, ki omogoča opravljanje dela.

[...]

5. [EPSO] različnim institucijam na njihovo zahtevo pomaga pri izbiri pogodbenih uslužbencev, predvsem pri opredeljevanju vsebine preizkusov in organizaciji postopka izbire. Služba zagotovi preglednost postopka za izbiro pogodbenih uslužbencev.

[...]“

22. Člen 85(1) PZDU določa:

„Pogodbe se s pogodbenimi uslužbenci iz člena 3a lahko sklenejo za določen čas najmanj treh mesecev in največ petih let. Obnovijo se lahko samo enkrat za določen čas, ki ne sme presegati petih let. Skupno trajanje prve pogodbe in prve obnovitve mora biti vsaj šest mesecev za funkcionalno skupino I in vsaj devet mesecev za druge funkcionalne skupine. Vsaka naslednja obnova je za nedoločen čas.

[...]“

23. Člen 88 določa:

„V primeru pogodbenih uslužbencev iz člena 3b:

(a) se pogodbe sklepajo za določen čas; lahko se obnovijo;

(b) dejansko trajanje zaposlitve v instituciji, vključno z vsemi obnovitvami pogodbe, ne sme preseči šestih let.“

Dejansko stanje, postopek in predlogi strank

24. Predsedstvo Evropskega parlamenta je ob upoštevanju nedavnih terorističnih napadov v Bruslju¹⁰ 11. aprila 2016 sklenilo, da se morajo prevozne storitve za poslance Evropskega parlamenta v celoti izvajati z notranjimi viri. Zaradi te odločitve je Parlament 14. aprila 2016 v *Uradnem listu Evropske unije* objavil razpis za prijavo interesa, naslovljen „Pogodbeni uslužbenci – Funkcionalna skupina I – Vozniki (M/Ž) – EP/CAST/S/16/2016“.¹¹ Namen razpisa za kandidate je bil oblikovati podatkovno zbirko kandidatov za morebitno zaposlitev kot pogodbeni uslužbenci v funkcionalni skupini I. V oddelku I razpisa za kandidate („Uvod“) je bilo določeno, da je na voljo približno 110 delovnih mest. Pisalo je še, da gre za naloge „voznika“ in da bodo delovna mesta pretežno v Bruslju.

25. V oddelku II razpisa za kandidate, naslovljenem „Naloge“, je bilo določeno:

„Pogodbeni uslužbenec bo nalogo voznika opravljal pod nadzorom uradnika ali začasnega uslužbenca. Načeloma bodo naloge naslednje:

- prevažati osebnosti, uradnike ali druge uslužbence Evropskega parlamenta pretežno v Bruslju, Luxembourg in Strasbourg ter v drugih državah članicah in tretjih državah,
- prevažati obiskovalce (diplomatski zbor in druge osebnosti),
- prevažati blago in dokumente,
- prevažati pošto,
- zagotoviti ustrezno uporabo vozila, zlasti tehnoloških naprav,
- skrbeti za varnost oseb in blaga med prevozom ter spoštovanje prometnih predpisov v državi,
- po potrebi natovoriti ali raztovoriti vozilo,
- po potrebi opraviti administrativno delo ali logistično pomoč.

[...]“

26. Oddelek IV razpisa za kandidate je bil naslovljen „Pogoji za prijavo“. Del C tega oddelka se je nanašal na znanje jezikov kandidatov. V njem se je zahtevalo, da kandidati obvladajo dva uradna jezika Evropske unije. Glede tega, kar je bilo poimenovano „glavni jezik“, je bilo določeno, da morajo imeti kandidati temeljito znanje (najmanj raven C1) enega od 24 uradnih jezikov. V zvezi z drugim jezikom se je zahtevalo „zadovoljivo znanje (raven B2)“ angleščine, francoščine ali nemščine.¹²

27. Glede obrazložitve omejitve izbire drugega jezika je bilo v delu C oddelka IV določeno:

„V skladu s sodbo Sodišča Evropske unije (veliki senat) v zadevi C-566/10 P, Italijanska republika proti Komisiji, mora Evropski parlament za ta razpis za prijavo interesa navesti razloge za omejitev izbire drugega jezika na omejeno število uradnih jezikov Unije.

10 V Belgiji so se 22. marca 2016 zjutraj zgodili trije usklajeni samomorilski bombni napadi. Dva od teh sta bila na letališču Zaventem in eden na postaji podzemne železnice Maalbeek v središču Bruslja. Umrlo je 32 civilistov in 3 storilci, več kot 300 ljudi pa je bilo ranjenih.

11 UL 2016, C 131A, str. 1. Razpis za kandidate je bil objavljen v vseh uradnih jezikih.

12 Določene jezikovne ravni temeljijo na Skupnem evropskem referenčnem okviru za jezike. Glej točke od 45 do 47 spodaj.

Kandidate torej obveščamo, da so bile tri možnosti za izbiro jezika 2 v tem razpisu za prijavo interesa določene v skladu z interesom službe, na podlagi katerega morajo biti novo zaposleni uslužbenci sposobni nemudoma začeti delo ter se pri vsakdanjem delu učinkovito sporazumevati.

V skladu z dolgoletno prakso Evropskega parlamenta kar zadeva jezike, ki se uporabljajo v notranjem komuniciranju, pa tudi ob upoštevanju potreb služb glede zunanjega komuniciranja ter obdelave spisov so najbolj uporabljeni jeziki še vedno angleščina, francoščina in nemščina. Poleg tega je v poročilih o delu za leto 2013 92 % zaposlenih izjavilo, da obvlada angleščino, 84 %, da obvlada francoščino, ter 56 % vseh zaposlenih, da obvlada nemščino. Druge uradne jezike zadovoljivo obvlada komaj 50 % zaposlenih.

Zato skušamo uravnotežiti interes službe ter potrebe in sposobnosti kandidatov ter pri tem upoštevati še posebno področje tega izbirnega postopka. V tem smislu je legitimno, da se zahteva znanje enega od teh treh jezikov. S tem skušamo zagotoviti, da ne glede na izbiro prvega uradnega jezika vsi kandidati vsaj enega od teh treh uradnih jezikov obvladajo v tolikšni meri, da lahko opravljajo svoje delo.

Poleg tega morajo vsi kandidati zaradi enake obravnave, vključno s tistimi, ki enega od teh treh jezikov prijavijo kot prvi uradni jezik, zadovoljivo obvladati *drugi* jezik, ki ga izberejo med temi tremi jeziki.

Ocena posebnih jezikovnih kompetenc tako Evropskemu parlamentu omogoča, da v okolju, ki je zelo podobno dejanskemu delovnemu okolju, oceni, ali so kandidati sposobni nemudoma začeti opravljati svoje delo.“

28. Razpis za kandidate je vseboval več sklicevanj na EPSO.¹³ Zlasti je bilo v oddelku III razpisa določeno, da bo izbirni postopek vodil „Evropski parlament v sodelovanju z EPSO“, v oddelku VI pa se je zahtevalo, naj kandidati oddajo elektronsko prijavo prek spletišča urada EPSO.

29. V oddelku VIII razpisa za kandidate je bilo določeno, da bodo imena 300 kandidatov, ki bodo po zaključenem izbirnem postopku prejeli največ točk in ki bodo izpolnjevali splošne in posebne pogoje iz razpisa za kandidate, vpisana v podatkovno zbirko kandidatov za zaposlitev.

30. Oddelek IX razpisa za kandidate je določal, da se pogodba, ki bo sklenjena z uspešnimi kandidati, sestavi med drugim v skladu s členom 3a PZDU. Sklenjena naj bi bila za eno leto in bi lahko bila podaljšana še za eno leto, nato pa naj bi obstajala možnost drugega podaljšanja za nedoločen čas.

31. Španija Sodišču predlaga, naj

- razglasi ničnost razpisa za prijavo interesa, naslovljenega „Pogodbeni uslužbenci – Funkcionalna skupina I – Vozniki (M/Ž) – EP/CAST/S/16/2016“, skupaj s podatkovno zbirko, ustvarjeno v skladu z oddelkom VIII, in
- Evropskemu parlamentu naloži plačilo stroškov.

32. Evropski parlament Sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrne kot neutemeljeno,
- zahtevo za razglasitev ničnosti podatkovne zbirke, povezane z razpisom za kandidate, zavrne kot neutemeljeno, in

¹³ EPSO je bil ustanovljen s Sklepom 2002/620/ES Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije, Sodišča, Računskega sodišča, Ekonomsko-socialnega odbora, Odbora regij in Evropskega varuha človekovih pravic z dne 25. julija 2002 o ustanovitvi Urada za izbor osebja Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 46).

– tožeči stranki naloži plačilo vseh stroškov, vključno s stroški Parlamenta.

33. Španija in Parlament sta predložila pisne vloge. Stranki sta na obravnavi 25. aprila 2018 ustno predstavili navedbe in odgovorili na vprašanja Sodišča.

Presoja

Uvodne ugotovitve

Dopustnost

34. Španija s to tožbo izpodbija razpis za prijavo interesa, ki ga je objavil Parlament. Vloga jo na podlagi člena 263 PDEU, ki daje Sodišču Evropske unije pooblastilo za nadzor nad, med drugim, akti institucij EU, vključno z akti Parlamenta, ki imajo pravni učinek za tretje osebe. V členu 19 PEU je opredeljeno, da izraz Sodišče Evropske unije „sestavlja[ta] Sodišče [in] Splošno sodišče“.

35. Pri običajnem poteku dogodkov člen 256(1) PDEU ureja izpodbijne tožbe zoper akte teh institucij, ki se vložijo pri Splošnem sodišču Evropske unije na prvi stopnji, razen tistih, za katere je po statutu Sodišča Evropske unije pristojnost pridržana za Sodišče.

36. V zvezi z obravnavano zadevo člen 51 Statuta določa: „[z] odstopanjem od pravila iz člena 256(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije je pristojnost za tožbe iz členov 263 in 265 Pogodbe o delovanju Evropske unije pridržana za Sodišče, če jih države članice vložijo zoper: (a) ukrepanje ali opustitev ukrepanja Evropskega parlamenta ali Sveta ali obeh institucij, kadar odločata skupaj, razen glede [...]“ Ta določba nato vsebuje seznam izjem, od katerih se nobena ne uporablja za ta postopek.

37. Po mojem mnenju iz tega sledi, da je Španija pravilno vložila obravnavano tožbo pri Sodišču.

38. Glede časovne omejitve za sprožitev postopka zadnji odstavek člena 263 PDEU, kolikor je upošteven za to zadevo, določa, da je treba postopek na podlagi tega člena sprožiti v dveh mesecih od objave akta. Na podlagi člena 50 Poslovnika Sodišča se to obdobje izračuna tako, da začne teči od konca 14. dne po objavi akta v *Uradnem listu Evropske unije*, na podlagi člena 51 Poslovnika pa se roki zaradi oddaljenosti podaljšajo za obdobje desetih dni. V obravnavani zadevi je bil razpis za kandidate objavljen 14. aprila 2016 in če se uporabijo ravnokar navedene določbe, je rok za vložitev tožbe 8. julij 2016. Ker je bila vloga v sodnem tajništvu vložena 7. julija 2016, menim, da je bila tožba vložena pravočasno.

Uredba št. 1 in jezikovne politike institucij EU

39. Uredba št. 1 je bila prva uredba, ki jo je sprejela (takratna) Evropska gospodarska skupnost. V času njenega sprejetja so bili v Skupnosti štirje uradni jeziki in prav toliko delovnih jezikov institucij. Od takrat je bila uredba večkrat spremenjena, da so bile vanjo dodane nove države članice in z njimi novi jeziki, ki jih je bilo treba dodati na seznam. Sicer pa vsebinsko ni bila spremenjena. Evropska unija trenutno vključuje 28 držav članic in ima 24 uradnih in delovnih jezikov.¹⁴

¹⁴ Ti so naštet v opombi 7.

40. Čeprav člen 6 Uredbe št. 1 določa, da lahko institucije EU v svojih poslovnikih določijo, kateri jeziki naj se uporabljajo v posebnih primerih, je Sodišče ugotovilo, da te možnosti doslej ni uporabila nobena institucija.¹⁵ Iz tega sledi, da so delovni jeziki institucij, vsaj za uradne namene, isti kot uradni jeziki.

41. Vendar to ne pomeni, da nekatere institucije za svoje vsakdanje delo morda niso uvedle manj formalno urejene operativne ureditve. Tako na primer Sodišče prejme predložitveno odločbo nacionalnega sodišča v skladu s členom 267 PDEU v katerem koli od uradnih jezikov Evropske unije. Ta odločba se prevede v vse ostale jezike,¹⁶ da se nato o njej lahko uradno obvestijo vlade držav članic. Dalje, člen 36 Poslovnika Sodišča določa, da je lahko jezik postopka kateri koli uradni jezik. Ker pa člani Sodišča razpravljajo v francoščini in v tem jeziku pišejo sodbe, se vsi ostali dokumenti v obliki pisnih vlog in pisnih stališč (razen tistih, ki so že sestavljeni v francoščini) ob vložitvi prevedejo v ta jezik. Praviloma se ne prevajajo v ostale uradne jezike. Tega ne bi bilo mogoče zahtevati tako z vidika obsega prevodov, ki bi s tem nastal, kot z vidika stroškov, ki bi jih to povzročilo. Po eni strani je torej Sodišče mogoče opisati kot resnično večjezično institucijo z vidika načina obravnave predložitvenih odločb in določitve jezika postopka v zadevah, ki se mu predložijo. Po drugi strani njegovi notranji delovni postopki pomenijo, da ima francoščina še posebej pomembno vlogo in je posledično lahko za kandidate kot drugi jezik koristnejša v primerjavi z ostalimi uradnimi jeziki (vključno z angleščino in nemščino).

42. Ostale institucije nimajo enakih omejitev in so zato lahko prilagodljivejše glede svojih notranjih delovnih ureditev, saj pri svojem vsakdanjem delu stalno uporabljajo več kot en jezik. V obravnavani zadevi Parlament predlaga Sodišču, naj potrdi, da so ti jeziki angleščina, francoščina in nemščina.¹⁷

43. Poudariti je treba še, da v neki instituciji sicer lahko obstaja prednostna ureditev glede uporabe jezikov, vendar jezik, ki se najpogosteje vsakodnevno uporablja v določenem od njenih delov, lahko odstopa od te ureditve. Če se upoštevajo le najočitnejši primeri, se lahko predpostavi, da bo delovni jezik v danskem prevajalskem oddelku neke institucije danščina. Toda podobno lahko velja tudi iz zgodovinskih razlogov. Če bi torej v določeni enoti ali podenoti neke institucije prevladovali estonski državljani, bi zelo verjetno večina – čeprav morda ne vsi člani – te enote ali podenote uporabljala estonščino. Neko prevladujoče in zanje nepomembno načelo o uporabi delovnih jezikov v njihovi instituciji jim ne sme prepovedovati uporabe njihovega maternega jezika.¹⁸

EPSO

44. V uvodni izjavi 1 Sklepa 2002/620 je navedeno, da se „[v] interesu učinkovite in gospodarne rabe virov [...] skupnemu medinstitucionalnemu organu zaupa izbiranje uradnikov in drugih uslužbencev Evropskih skupnosti“. Člen 2(1) tega sklepa določa, da ima EPSO pristojnost izbiranja, v skladu s prvim odstavkom člena 30 Kadrovskih predpisov¹⁹ dodeljeno organom, pristojnim za imenovanja,

15 Sodba z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752, točka 67). Nič ne kaže, da bi se to stališče od sprejetja navedene sodne odločbe spremenilo. Vendar glej sodbo z dne 6. septembra 2017, Slovaška in Madžarska/Svet (C-643/15 in C-647/15, EU:C:2017:631, točke od 199 do 205), v kateri je Sodišče obravnavalo uporabo člena 14 Poslovnika Sveta, in glej tudi točke od 53 do 57 zgoraj.

16 Razen malteščine.

17 Ugotavljam, da se to ne ujema ravno najbolje z dokumentom Parlamenta z naslovom „Večjezičnost v Evropskem parlamentu“, v katerem je med drugim navedeno: „V Evropskem parlamentu so vsi uradni jeziki enako pomembni. [...] Evropski parlament se od drugih institucij EU razlikuje po svoji obveznosti zagotavljanja največje možne mere večjezičnosti. [...]“ Glej <http://www.europarl.europa.eu/aboutparliament/sl/20150201PVL00013/Večjezičnost>.

18 Nekateri komentatorji so opozorili, da lahko znotraj ene same institucije obstaja več jezikovnih ureditev, na primer, v nekaterih generalnih direktoratih Komisije prevladuje angleščina, medtem ko drugi več uporabljajo francoščino. Glej R. Grevier in L. Lundquist, „*Getting ready for a new Tower of Babel*“, v: *Linguistic Diversity and European Democracy*, Ashgate, 2011, str. 80.

19 Člen 30 Kadrovskih predpisov določa: „Organ za imenovanja za vsak natečaj imenuje komisijo za izbiro kandidatov. Ta komisija pripravi seznam primernih kandidatov.“

v institucijah, ki so podpisale ta sklep. Na podlagi člena 2(3) tega sklepa zadevni organi, pristojni za imenovanje, ohranijo pristojnost za sprejemanje odločitev o imenovanju uspešnih kandidatov. Člen 3(2) določa, da EPSO „lahko“ pomaga institucijam pri izbiranju drugih uslužbencev (vključno s pogodbenimi uslužbenci).

Skupni evropski referenčni okvir za jezike

45. Skupni evropski referenčni okvir za jezike je pripravil Svet Evrope z namenom ponuditi pregledno, koherentno in izčrpno podlago za, med drugim, ocenjevanje znanja tujih jezikov.²⁰ Uporabniki so razdeljeni v tri široke kategorije, vsaka od njih pa je razdeljena še na dve ravni. Kategorija „B“ je opisana kot „samostojni uporabnik“, raven B2 pa označuje „višjo raven“.²¹

46. Čeprav je potrebno število ur za doseganje te ravni pri vsaki osebi drugačno, je skupno število ur, ki se na splošno predlaga za pripravo na preverjanje znanja za raven B2, med 500 in 650.²² Ni mogoče predpostavljati, da so vsi potencialni kandidati v postopku za izbiro v tej zadevi obvladali drugi jezik, naj bo to angleščina, francoščina, nemščina ali drug jezik,²³ kaj šele drugi jezik na ravni B2.

47. Za primerjavo, zdi se, da je za dosego višje ravni spretnosti za poklicnega voznika, vključno z usposabljanjem za incidente, povezane z varnostjo, potrebnih okrog 200 ur.²⁴

Pogodbeni uslužbenci

48. Pred reformo Kadrovskih predpisov v letu 2004²⁵ so institucije osebje zaposlovale bodisi kot uradnike (kar vključuje upravne uslužbence in strokovno-tehnične sodelavce) bodisi kot ostale uslužbence (kar vključuje uslužbence, zaposlene za določen čas, in pomožne uslužbence). S to reformo je bila kategorija pomožnih uslužbencev²⁶ ukinjena in uvedena nova kategorija „pogodbeno zaposlenih“. Spremenjene so bile tudi določbe iz Priloge I h Kadrovskim predpisom, ki urejajo vrste nalog, ki jih opravljajo uradniki.

49. Pred tem je relativno široko zasnovan seznam nalog, ki je bil določen v Prilogi I, pomenil, da so se vozniki lahko – in običajno so se – zaposlovali kot uradniki.²⁷ Na ta način so bili upravičeni do ugodnosti, ki so zagotovljene uradnikom na podlagi Kadrovskih predpisov, vključno z dejansko stalnostjo zaposlitve, če so končali ustrezno poskusno dobo in niso storili nobene disciplinske kršitve, ki bi upravičevala odpust iz službe.

20 Glej <https://www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages/>.

21 Celoten opis ravni in stopnje znanja, ki ju predpostavlja, je naveden v Prilogi. Glej <https://www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages/table-1-cefr-3.3-common-reference-levels-global-scale>. Natančen opis za raven B2 je: „Razume glavne ideje v kompleksnem besedilu tako o konkretnih kot abstraktnih temah, vključno z razpravami s svojega strokovnega področja. V medosebnih stikih govori dovolj tekoče in spontano, da njegovo komuniciranje z maternimi govorci ni naporno ne zanj in ne za sogovornika. Tvoriti zna jasno, poglobljeno besedilo iz širokega razpona tem in razložiti stališče o nekem aktualnem vprašanju, tako da pojasni prednosti in pomanjkljivosti različnih možnosti.“ Glej <https://www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages/>.

22 Za angleščino glej <https://support.cambridgeenglish.org/hc/en-gb/articles/202838506-Guided-learning-hours>, kjer predlagajo 500 do 600 ur. Za francoščino glej <http://www.alliancefr.ph/en/general-information>, kjer predlagajo 560 do 650 ur. Za nemščino glej <http://www.deutschkurse-leipzig.de/schule-team/niveaustufen-des-ger/>, kjer predlagajo 640 ur.

23 Po podatkih iz posebnega Eurobarometra 386, Evropejci in njihovi jeziki, iz junija 2012 le nekaj več kot polovica Evropejcev trdi, da govori najmanj en jezik poleg maternega jezika. Pri tistih, ki so izobraževanje končali med 16. in 19. letom starosti, je v vseh državah članicah povprečen odstotek tistih, ki obvladajo vsaj en jezik, 48 %, pri tistih, ki so izobraževanje končali pri 15. letih, pa je bilo takšnih 22 %. Kot bi bilo mogoče pričakovati, je odstotek oseb z univerzitetno izobrazbo, ki so zatrili enako, opazno večji (večji od 75 %). Glej ec.europa.eu/commfrontoffice/publicopinion/archives/ebs/ebs_386_en.pdf. V delu B oddelka IV razpisa za kandidate se je zgolj zahtevalo, da morajo kandidati imeti zaključeno obvezno šolanje.

24 Glej <https://www.cefs-formation.com/>.

25 V skladu z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 723/2004 z dne 22. marca 2004 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 2, str. 130).

26 Z določbo, da po 31. decembru 2006 ni dopustno zaposlovati novih pomožnih uslužbencev.

27 Kot strokovno-tehnični sodelavci (kategorija D).

50. Z reformo so bili pogodbeni uslužbenci razdeljeni v dve kategoriji. Prva, ki jo ureja člen 3a PZDU, zajema uslužbence, zaposlene med drugim za opravljanje dolžnosti v zvezi s „fizičnimi ali upravno-administrativnimi nalogami podpornih storitev“.²⁸ Druga, ki jo ureja člen 3b, večinoma predstavlja uslužbence, zaposlene za krajše obdobje. Ta razlika je v obravnavanem okviru ključna. Člen 85(1) PZDU določa, da se pogodbe z uslužbenci, zaposlenimi na podlagi člena 3a, po prvi obnovitvi obnovijo za nedoločen čas. Nasprotno za osebe, zaposlene na podlagi člena 3b, člen 88(b) PZDU določa, da najdaljše obdobje zaposlitve v instituciji ne sme preseči šestih let. Iz oddelka IX razpisa za kandidate je jasno, da naj bi bili uspešni kandidati zaposleni na podlagi člena 3a PZDU in ne člena 3b.

51. Z reformo je bil zožen tudi seznam nalog, določenih v Prilogi I h Kadrovskim predpisom, za katere se lahko zaposlijo uradniki. Naloga voznika je bila dejansko izključena. Ta naloga je od takrat naprej vključena med dolžnosti, ki se zaupajo pogodbenim uslužbencem iz funkcionalne skupine I, kot je določena v členu 80 PZDU.²⁹

52. Zaradi reforme je morala institucija, ki je po 1. maju 2004 želela za stalno ali tako rekoč stalno zaposliti voznike, te voznike zaposliti kot pogodbene uslužbence, ki spadajo v funkcionalno skupino I v skladu s členom 3a PZDU, in ne kot uradnike, kot pred tem datumom.

Večjezičnost v Evropski uniji: sodna praksa Sodišča

53. Sodišče je presodilo, da si Evropska unija „prizadeva za ohranitev večjezičnosti“, katere pomembnost je poudarjena v četrtem pododstavku člena 3(3) PEU.³⁰ Ta zavezanost je po mojem mnenju izhodišče za vsakršno analizo uporabe jezikov v Uniji in – kot je to v obravnavani zadevi – v njenih institucijah in pri vseh, ki z njimi komunicirajo. Sodišče je kljub temu priznalo, da so morda potrebne izjeme od tega najvišjega načela.

54. Sodišče je bilo zaproseno, naj obravnava te izjeme v svoji nedavni sodbi velikega senata z dne 6. septembra 2017, Slovaška in Madžarska/Svet,³¹ ki se je nanašala na tožbi za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta (EU) 2015/1601 z dne 22. septembra 2015 o uvedbi začasnih ukrepov na področju mednarodne zaščite v korist Italije in Grčije.³² Ta odločba je bila sprejeta ob izjemno močnih migracijskih tokovih beguncev v Sredozemlju, ki so povzročali poseben pritisk na celinsko in morsko zunanjo mejo Unije, zlasti v Italiji in Grčiji. Parlament je 17. septembra 2015 sprejel resolucijo, s katero je odobril predlog sklepa Komisije o uvedbi začasnih ukrepov v zvezi s tem, ob upoštevanju „izrednih nujnih razmer in potrebe po tem, da se nemudoma odzove nanje“. Ta sklep se nanaša na „izredn[e] razmer[e] zaradi nenadnega prihoda državljanov tretjih držav [v Italijo in Grčijo]“, v njem pa je določeno, da se 120.000 prosilcev za mednarodno zaščito premesti v druge države članice.³³

55. V tem okviru posebno nujnih razmer je bil sicer prvotni predlog sklepa, ki ga je pripravila Evropska komisija, sestavljen v vseh uradnih jezikih, toda besedila, ki so določala poznejše spremembe predloga, vključno z besedilom sklepa, kakor ga je sprejel Svet, so bila državam članicam predložena samo v angleškem jeziku, čeprav kaže, da je predsednik Sveta vse spremembe prebral na glas in da je bilo

28 Glej člena 3a(1)(a) in 80 PZDU.

29 Glej točko 50 zgoraj.

30 Glej v tem smislu sodbi z dne 5. maja 2015, Španija/Svet (C-147/13, EU:C:2015:299, točka 42), in z dne 6. septembra 2017, Slovaška in Madžarska/Svet (C-643/15 in C-647/15, EU:C:2017:631, točka 203).

31 C-643/15 in C-647/15, EU:C:2017:631.

32 UL 2015, L 248, str. 80.

33 Glej člena 1(1) in 4(1).

poskrbljeno za simultano tolmačenje v vse uradne jezike. Madžarska in Slovaška republika sta se pritožili, da je bil s slednjim kršen člen 14(1) in (2) Poslovnika Sveta.³⁴ Svet pa se je opiral na člen 14(2) svojega Poslovnika in navedel, da nobena država članica ni ugovarjala temu, da niso bile predložene pisne podrobnosti o spremembah v vseh uradnih jezikih.³⁵

56. Sodišče je v sodbi opozorilo na razmere in na to, kar je poimenovalo „katastrofaln[e] humanitarn[e] razmer[e], ki jih je ta [migracijska] kriza povzročila [...] v [...] državah članicah“.³⁶ Odločilo je, da je treba sprejeti razlago Sveta glede njegovega Poslovnika, saj namreč izhaja iz „uravnoveženega in prožnega pristopa, s katerim se spodbuja učinkovitost in hitrost dela Sveta, ki je izjemnega pomena v posebnem okviru nujnosti, ki je značilen za postopek sprejemanja začasnih ukrepov na podlagi člena 78(3) PDEU“.³⁷

57. V tem pristopu je po mojem mnenju strnjena bistvena podlaga, na kateri se lahko sprejmejo odstopanja od jezikovne ureditve za spodbujanje večjezičnosti v Evropski uniji. Kadar se želi omogočiti izjema, je treba poskrbeti za uravnoveženost. Izjema mora biti upravičena (v navedenem primeru izredne nujne razmere) in obstajati morajo varovalke, kolikor je to mogoče (v zvezi z navedenim pravica držav članic, da zahtevajo prevod v enega ali več uradnih jezikov in zagotovitev tolmačenja). Po mojem mnenju mora kakršna koli analiza odstopanj, na katere se Parlament želi sklicevati v obravnavani zadevi, temeljiti na teh dveh vidikih.

Prvi tožbeni razlog: kršitev členov 1 in 2 Uredbe št. 1, člena 22 Listine in člena 1d Kadrovskih predpisov zaradi domnevne zahteve, da morajo kandidati pri komuniciranju z uradom EPSO uporabljati angleški, francoski ali nemški jezik

58. S tem tožbenim razlogom Španija v bistvu trdi, da je bilo v razpisu za kandidate večkrat napačno uporabljeno pravo, saj je bilo v njem od kandidatov zahtevano, da morajo z uradom EPSO komunicirati v angleščini, francoščini ali nemščini – ostali uradni jeziki so bili izključeni – in da morajo prijavo oddati v enem od naštetih jezikov.

59. Pred podrobno obravnavo trditev strank je smiselno pogledati sam razpis za kandidate. Na začetku ugotavljam, da je bil za utemeljitev omejitve izbire drugega jezika, ki je določena v delu C oddelka IV,³⁸ uporabljen ustaljen vzorec, ki se uporablja v obvestilih o natečaju in razpisih za prijavo interesa od razglasitve sodbe z dne 27. novembra 2012 v zadevi Italija/Komisija.³⁹

60. Pomembne so predvsem naslednje določbe:

- razpis za kandidate je sicer objavil Parlament, vendar je bilo določeno, da se izbirni postopek organizira „s tehnično podporo“ urada EPSO (oddelek I);

34 Člen 14 Poslovnika Sveta z dne 1. decembra 2009 določa: „1. Svet se posvetuje in odloča samo na podlagi dokumentov in osnutkov, sestavljenih v jezikih, ki jih določajo veljavna pravila glede jezikov, razen če iz nujnih razlogov soglasno ne odloči drugače. 2. Vsak član Sveta lahko ugovarja posvetovanju, če besedilo katerih koli predlaganih sprememb ni sestavljeno v jezikih iz odstavka 1, ki jih član izpostavi.“

35 Glej točke 3, 196, 201 in 204 navedene sodbe.

36 Glej točki 114 in 115 navedene sodbe.

37 Glej točko 203 navedene sodbe.

38 Glej točko 27 zgoraj.

39 C-566/10 P, EU:C:2012:752. Glej med drugim sodbe z dne 24. septembra 2015, Italija in Španija/Komisija (T-124/13 in T-191/13, EU:T:2015:690, točka 6); z dne 17. decembra 2015, Italija/Komisija (T-295/13, neobjavljena, EU:T:2015:997, točka 32), in z dne 15. septembra 2016, Italija/Komisija (T-353/14 in T-17/15, EU:T:2016:495, točka 11).

- kandidati so morali oddati elektronsko prijavo na spletišču urada EPSO in slediti tamkajšnjim navodilom, zlasti navodilom za spletno prijavo urada EPSO (v nadaljevanju: navodila za spletno prijavo) (oddelek VI);⁴⁰
- izbirni postopek naj bi bil organiziran *izključno*⁴¹ na podlagi kvalifikacij, po preučitvi podrobnih odgovorov kandidatov na vprašanja iz prijavnega obrazca (oddelek VII);
- za vsakršno netočno informacijo, podano med postopkom izbire, naj bi bili kandidati izključeni (oddelek XI).

61. Razpis za kandidate ni vseboval nobenih izrecnih navodil glede jezika, v katerem naj bi bila sestavljena prijava, niti nobenih informacij o tem, kaj naj storijo kandidati, ki so negotovi glede tega, kako naj sestavijo prijavo.

62. Glavna trditev Španije v okviru tega tožbenega razloga je, da je razpis za kandidate kršil člena 1 in 2 Uredbe št. 1. Komuniciranje, ki je upoštevno v tej zadevi, obsega tako prošnje za pridobitev informacij pred oddajo prijave kot samo oddajo prijave. Slednja je še zlasti pomembna, saj je bil izbirni postopek organiziran v eni sami fazi, brez poznejšega ocenjevalnega centra. Ko se kandidati odzovejo na razpis za prijavo interesa za delovna mesta v neki instituciji EU, naj ne bi bilo mogoče šteti, da so zaradi tega odziva v položaju, ki je povsem notranji položaj zadevne institucije, iz česar bi nato sledilo, da se bodo zanje uporabljale morebiti strožje jezikovne določbe iz Kadrovskih predpisov.⁴²

63. Španija trdi, da so zaradi načina, na katerega je bilo oblikovano besedilo razpisa za kandidate, tisti, ki so se nameravali prijaviti, imeli občutek, da nimajo izbire in da morajo postaviti morebitna vprašanja v zvezi s postopkom izbire⁴³ in izpolniti prijavi obrazec v angleščini, francoščini ali nemščini, čeprav to ni njihov materni jezik. Tudi če Uredba št. 1 ni bila kršena *de iure*, naj bi bila kršena *de facto*.

64. Podredno in če se Sodišče ne bi strinjalo z njenimi trditvami glede uporabe Uredbe št. 1, Španija trdi, da omejitev ni utemeljena in da ni – tudi če bi bilo stališče drugačno – sorazmerna. Posledično naj bi bila kršena člen 22 Listine ter člen 1d(1) in (6) Kadrovskih predpisov.

65. Parlament je svoj odgovor razdelil na dva dela. V prvem delu obravnava komuniciranje s kandidati. Poudarja, da razpis za kandidate ni vseboval nobenih omejitev izbire jezika, ki naj bi ga kandidati uporabljali za komuniciranje s Parlamentom ali uradom EPSO. Nekateri kandidati so uporabili svoj materni jezik vsaj za vprašanja Parlamentu in Parlament je odgovoril v tistem jeziku.

66. Parlament se v nadaljevanju sklicuje na načelo, da za akte institucij EU velja domneva, da so zakoniti, in na sodno prakso, ki določa, da če se besedilo sekundarne zakonodaje Unije lahko razlaga na več načinov, je treba dati prednost tisti razlagi, na podlagi katere je določba v skladu s Pogodbo, ne pa tisti, ki bi privedla do ugotovitve njene nezdržljivosti s Pogodbo.⁴⁴

40 Navodila za spletno prijavo urada EPSO so objavljena na https://europa.eu/epso/doc/epso_brochure_sl.pdf. V času pisanja je različica, ki je na voljo, označena z „Zadnja posodobitev: april 2016“. To pomeni, da je bila to veljavna različica v času razpisa za kandidate. Dokument je na voljo v vseh uradnih jezikih.

41 Poudarek v izvirniku.

42 Glej na primer točko 96 spodaj.

43 Španija pri navedbi tega tožbenega razloga v svoji vlogi zatrjuje, da se nanaša samo na komuniciranje med kandidati in uradom EPSO. V nadaljevanju pa med svoje trditve vključi še vprašanje komuniciranja med temi kandidati in Parlamentom, kar povzroča nekaj zmede. A ker v tožbenem razlogu, ki ga je oblikovala Španija, to ni navedeno in ker Španiji po mojem mnenju v nobenem primeru ni uspelo dokazati, da je bilo komuniciranje s Parlamentom omejeno na zatrjevan način, tega vidika ne bom podrobneje obravnavala.

44 Parlament v zvezi s tem navaja sodbo z dne 13. decembra 1983, Komisija/Svet (218/82, EU:C:1983:369, točka 15).

67. Drugi del odgovora Parlamenta se nanaša na sam prijavni obrazec. Sicer se strinja, da je bil prijavni obrazec „zaradi tehničnih razlogov“ na voljo samo v angleščini, francoščini ali nemščini, vendar trdi, da to ni pomenilo, da morajo kandidati uporabiti te jezike. Dejansko so nekateri obrazec izpolnili v svojem jeziku in njihova prijava je bila ustrezno obdelana, pri čemer so bile po potrebi uporabljene storitve ocenjevalcev znanja jezika.

68. Ker analiza njihove prijave lahko vpliva na način obravnave trditev Španije, bom pred obravnavo vsebine navedb Španije obravnavala vprašanja v zvezi s pravom Unije, ki jih je postavil Parlament in ki jih navajam v točki 66 zgoraj. Res je, prvič, da je Sodišče presodilo, da za akte institucij EU velja domneva zakonitosti in da imajo pravne učinke toliko časa, dokler niso, med drugim, razglašeni za nične s sodbo Sodišča ali razveljavljeni v okviru ugovora nezakonitosti. Kot namen tega pravila je navedlo potrebo po tem, da se ohrani stabilnost pravnih odnosov.⁴⁵ Toda če se ne upošteva vprašanje, v kolikšni meri se mora to pravilo uporabljati pri povsem upravnih odločitvah, ki jih sprejemajo te institucije, je treba ugotoviti, da gre za postopkovno vprašanje. Drugače povedano, ne gre za to, da bi ti akti pridobili kakršno koli meritorno prednost ali *uradno dovoljenje*. Pravilo določa le, da ti akti ostanejo veljavni, razen če in dokler niso uspešno izpodbijani pred sodišči Unije. Zato v načelu, na katero se opira Parlament, ne najdem čisto nobenih uporabnih smernic. Ker je v obravnavani zadevi tožbo vložila Španija, je treba navedeno tožbo preučiti meritorno.

69. Drugič, kar zadeva vprašanja razlage, zgoraj navedena sodna praksa Sodišča⁴⁶ odraža povsem razumno pojmovanje, da bi bilo treba domnevati, da institucije delujejo v skladu s Pogodbama. Ob dvoumnosti ali dvomu je zato treba prednostno izbrati razlago, ki odraža to pravilo. Toda izjave Sodišča ne pomenijo nič več kot to. Ne predstavljajo, kot bi lahko izhajalo iz navedb Parlamenta, pravila razlage, po katerem se mora razlaga, ki jo je podala ena od institucij v postopku pred Sodiščem, na neki način obravnavati prednostno glede na tisto, ki jo predloži stranka, ki želi izpodbijati akt.

70. Ker je tako, je treba obravnavati trditve Španije, kar bom storila sedaj. Najprej bom obravnavala njeno glavno trditev.⁴⁷

71. Španija se glede tega močno opira na sodbo velikega senata Sodišča Italija/Komisija.⁴⁸ To sodbo je smiselno nekoliko podrobneje preučiti. V navedeni zadevi je bilo Sodišče zaproseno, naj med drugim preuči, ali objava celotnega besedila obvestila o natečaju v *Uradnem listu Evropske unije* samo v treh jezikih (angleščina, francoščina in nemščina) skupaj z objavo povzetka v ostalih uradnih jezikih izpolnjuje zahteve Uredbe št. 1 v povezavi s Kadrovskimi predpisi. Komisija je trdila, da se slednji ne uporabljajo le za uradnike Unije, temveč tudi za osebe, ki želijo pridobiti ta status.⁴⁹

72. Sodišče ni sprejelo trditve, da se Uredba št. 1 ne uporablja za uradnike in druge uslužbence institucije, niti, *a fortiori*, da bi se lahko reklo, da se ne uporablja za kandidate na zunanjem natečaju.

73. Toda Sodišče je v nadaljevanju dodalo, da ni treba, da odloči, ali obvestila o natečaju iz obravnavane zadeve spadajo na področje uporabe člena 4(1) Uredbe št. 1 (kot „dokumenti, ki se splošno uporabljajo“). Razlog je bil, da je iz člena 1(2) Priloge III h Kadrovskim predpisom jasno, da mora biti obvestilo o natečaju v celoti objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije* – iz česar nujno izhaja, da v vseh uradnih jezikih. Iz tega je sledilo, da objava povzetka v ostalih jezikih, razen

45 Glej v tem smislu sodbo z dne 5. oktobra 2004, Komisija/Grčija (C-475/01, EU:C:2004:585, točki 18 in 19 ter navedena sodna praksa).

46 Glej točko 66 in opombo 44.

47 Glej točki 62 in 63 zgoraj.

48 Sodba z dne 27. novembra 2012 (C-566/10 P, EU:C:2012:752).

49 Glej v zvezi s tem točko 32 navedene sodbe.

angleščine, francoščine in nemščine, ne zadostuje. Dalje, ker so bili kandidati, katerih materni jezik je bil eden od teh jezikov, prikrajšani glede pravilnega razumevanja obvestil in roka za pripravo in oddajo prijave za udeležbo na zadevnih natečajih, je prišlo do neenakega obravnavanja na podlagi jezika, s čimer sta bila kršena člen 21 Listine in člen 1d(6) Kadrovskih predpisov.⁵⁰

74. Sodišče tako v zadevi Italija/Komisija ni dokončno odločilo glede vprašanja, ali se Uredba št. 1 ali Kadrovski predpisi uporabljajo za kandidate na zunanjem natečaju. Kateri koli pravni instrument je bilo treba uporabiti, je bil rezultat isti: obvestila o natečaju iz obravnavane zadeve je bilo treba razveljaviti. Čeprav navedena zadeva in ta tožba nimata enakega ozadja, je po mojem mnenju med njima dovolj podobnosti, da se razlogovanje in pristop Sodišča iz navedene zadeve lahko uporabita tudi v obravnavani zadevi.⁵¹ Zato bom najprej obravnavala uporabo Uredbe št. 1 za prvi tožbeni razlog Španije, nato pa se bom posvetila še Kadrovskim predpisom.

75. Glede tega Španija utemeljuje svoj prvi tožbeni razlog na domnevni kršitvi členov 1 in 2 Uredbe št. 1. V drugi od teh določb je med drugim določeno, da se dokumenti, ki jih oseba, za katero velja zakonodaja države članice, pošlje institucijam EU, lahko sestavijo v katerem koli uradnem jeziku, ki ga izbere pošiljatelj, in da se odgovor sestavi v istem jeziku.

76. Ali sta bili kandidatom dejansko preprečena komuniciranje s Parlamentom in uradom EPSO ter izpolnitev prijavnega obrazca v katerem koli drugem jeziku, razen angleščine, francoščine in nemščine?

77. V tem okviru se Parlament zelo zanaša na dejstvo, da razpis za kandidate ni določal nobenih izrecnih pravil glede jezika komuniciranja. Dejansko je tako. Toda neobstoj izrecnih navodil ne pomeni, da ta navodila niso bila implicitno izražena. Menim, da je bistveno vprašanje, kaj bi razumen človek v položaju morebitnega kandidata za obravnavani izbirni postopek lahko razumel iz razpisa, ki bi ga bral kot celoto, ter ostalih dokumentov in virov informacij, na katere se sklicuje.

78. Začeti je treba na običajni začetni točki, ki je razpis za kandidate. Morebitni kandidat bi ob branju dokumenta seveda ugotovil, da ne vsebuje nobenih navodil glede uporabe jezikov pri komuniciranju med postopkom izbire. Če bi razmišljal o tem, da bi glede postopka postavil eno ali več vprašanj, bi opazil tudi oddelek X, ki vsebuje elektronski naslov Parlamenta, ki naj se uporabi za „vsa druga sporočila v zvezi s postopkom“.

79. Toda isti kandidat bo zasledil tudi izjavo v drugem odstavku oddelka I, da se izbirni postopek organizira „s tehnično podporo“ urada EPSO, in zahtevo iz oddelka VI, da je treba oddati elektronsko prijavo na spletišču urada EPSO in slediti tamkajšnjim navodilom. Če bo obiskal to spletišče, bo ugotovil, da je obrazec za odprtje računa EPSO (brez katerega ne more nadaljevati) na voljo le v angleščini, francoščini in nemščini.⁵²

80. V razpisu za kandidate je napoteno tudi „zlasti“ na navodila za elektronsko prijavo. Predpostaviti je treba, da si bo kandidat nato ogledal ta dokument. Oddelek 3 je naslovljen „Spletni prijavni obrazec“. Ker bo prebral navodilo, da mora svojo prijavo izpolniti v jeziku, ki je določen v razpisu, bo neizogibno bral dalje, saj v obravnavanem primeru ni bil določen noben jezik. V naslednji točki

50 V zvezi s tem glej točke od 70 do 75 navedene sodbe.

51 Zadeva Italija/Komisija se je zlasti nanašala na vprašanje, kako naj se obvestila o zunanjem natečaju za upravne uslužbence in strokovno tehnične sodelavce (in torej uradnike) objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*, medtem ko se v obravnavani zadevi vprašanje nanaša na jezike, v katerih se komunicira s kandidati za delovna mesta pogodbenih uslužbencev v okviru razpisa za prijavo interesa. Bistveno vprašanje je v obeh zadevah kljub vsemu uporaba Uredbe št. 1 in Kadrovskih predpisov za osebe, ki ob upoštevnem času niso zaposlene v kateri od institucij EU. V zvezi s tem bi dodala, da je tudi objava obvestila komuniciranje; le dogaja se v okviru *Uradnega lista Evropske unije*.

52 Glej https://europa.eu/epso/application/passport/index.cfm?action=create_profile.

v dokumentu piše, da je „prijavno okolje“ na voljo samo v angleščini, francoščini in nemščini,⁵³ zato naj si kandidati za navodila v vseh uradnih jezikih ogledajo datoteko, ki je v dokumentu poimenovana „pregled“. Ta datoteka vsebuje vrsto prevodov izrazov in besednih zvez, ki se uporabljajo v spletnem prijavnem obrazcu urada EPSO, iz angleščine, francoščine in nemščine. Nikjer ni nobenega namiga ali predloga, da se sme obrazec izpolniti v drugem jeziku; nasprotno, ne bi bilo nerazumno sklepati, da je treba pri izpolnjevanju obrazca uporabiti tisti jezik, v katerem je obrazec sestavljen, *a fortiori* zato, ker je bilo v razpisu za kandidate prej že navedeno (v delu C oddelka IV), da je treba izkazati „zadovoljlivo“ znanje teh jezikov. Toda če se predpostavi, da je obravnavani kandidat razumno pazljiv in pozoren, bo pod točko št. 159 zasledil navodilo, da mora prijavni obrazec izpolniti v angleščini, francoščini ali nemščini („you must complete this application form in English, French or German“). Ob tej izjavi gotovo ne bo več dvomil o tem, kako se pričakuje, da bo izpolnil prijavni obrazec.⁵⁴ Dejansko je sam Parlament potrdil, da je bilo takšno njegovo stališče v odgovoru, ki je bil 26. aprila 2016 (v grščini) poslan morebitnemu kandidatu in je priložen njegovi dupliki.

81. Če nadaljujem s skrbnim branjem navodil za spletno prijavo, vendar se usmerim na vprašanje komuniciranja nasploh, oddelek 5 navodil vsebuje izjavo, da lahko kandidati vprašanja, na katera na spletišču urada EPSO še ni odgovora, uradu EPSO zastavijo prek razdelka „kontakt“ na njegovem spletišču. Ko kandidati kliknejo na povezavo „kontakt“ v navodilih, se jim naloži spletna stran z večjim številom pogosto zastavljenih vprašanj (v nadaljevanju: pogosto zastavljena vprašanja). Nato morajo skozi dva niza pogostih vprašanj, preden so na koncu drugega niza vprašani, ali so našli odgovor. Ko kliknejo „ne“, se naloži še ena stran, na kateri piše, da lahko kandidati specifična vprašanja naslovijo neposredno na urad EPSO. Takrat se odpre obrazec, v katerem med drugim piše, naj kandidati med vsemi uradnimi jeziki izberejo vse tiste, v katerih so pripravljeni prejeti odgovor. Kandidati morajo izbrati vsaj dva jezika.

82. Na osnovi prej navedenega ugotavljam, prvič, da bi kandidat lahko razumno menil, da lahko z uradom EPSO komunicira z uradnim jezikom po svoji izbiri, vendar ni zajamčeno, da bo prejel odgovor v tem jeziku. Drugič, po skrbnem branju razpisa za kandidate in dokumentov, ki so v njem navedeni, bi ugotovil, da se od njega zahteva izpolnitev prijavnega obrazca v angleščini, francoščini ali nemščini in v nobenem drugem od ostalih uradnih jezikov Evropske unije. Trditev Parlamenta v zvezi s tem, da so nekateri kandidati dejansko oddali obrazec v jeziku, ki ni eden od naštetih treh, je po mojem mnenju brezpredmetna. Kot pravilno ugotavlja Španija, so bili drugi morebitni kandidati morda povsem odvrnjeni od oddaje prijave ali so bili pri tem manj učinkoviti, saj so uporabljali jezik, v katerem se niso mogli tako zlahka izražati, kot bi se v svojem maternem jeziku.

83. Zato ugotavljam, da je razpis za kandidate kršil člena 1 in 2 Uredbe št. 1 glede jezikov, v katerih so kandidati lahko komunicirali z uradom EPSO, in jezika, v katerem se je pričakovala izpolnitev prijavnega obrazca.

84. Je mogoče istočasno trditi, da so bili kršeni Kadrovske predpisi?

85. Španija v bistvu trdi, da omejitev ni utemeljena in da so imeli prednost tisti, katerih materni jezik je angleščina, francoščina ali nemščina. Zlasti naj bi bili sposobni bolje opisati svoje pozitivne lastnosti in bilo naj bi manj možnosti, da bodo navedli netočne informacije. Omejitev naj poleg tega ne bi bila sorazmerna, saj (i) je edina faza izbirnega postopka temeljila na pisnih informacijah, podanih v prijavnem obrazcu, in (ii) če so bile podane netočne informacije, je to lahko vodilo do izključitve.

53 Ne razumem, kaj točno naj bi pomenil izraz „application environment“ (prijavno okolje), ki je uporabljen v angleški jezikovni različici navodil za spletno prijavo. Kot materni govorki angleščine se mi zdi, da sploh nima jasnega pomena in, če se izrazim kolikor je mogoče prijazno, ni nič drugega kot žargonski izraz. Mislim, da je zelo verjetno, da bi kandidat, čigar materni jezik ni angleščina, to razumel kot „vse, kar je povezano s prijavo“.

54 Vsekakor je treba spomniti, da je Sodišče poudarilo pomen pravne varnosti, ko je razsodilo, da morajo pravila, ki urejajo izbiro jezikov na natečajih, „določiti jasna, objektivna in predvidljiva merila, da bi lahko kandidati dovolj vnaprej vedeli, katere jezikovne zahteve so določene, da bi se lahko pripravili na natečaje v najboljših pogojih“ (glej sodbo z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752, točka 90)).

86. Parlament meni, da omejitev, ki jo je opisala Španija, dejansko ni obstajala, zato na trditve te države članice ni podrobno odgovoril.

87. Ponovno se lahko nekaj uporabnih smernic najde v zadevi Italija/Komisija.⁵⁵ Tam je poleg problematik, ki sta bili obravnavani zgoraj v točkah 71 in 72, Sodišče preučilo še, ali pomeni diskriminacijo, če obvestilo o javnem natečaju ni bilo objavljeno v vseh uradnih jezikih. Razsodilo je, da so bili kandidati, katerih materni jezik ni bil eden od jezikov, v katerih je bil natečaj objavljen v celoti,⁵⁶ prikrajšani v primerjavi s kandidati, katerih materni jezik je bil eden od teh jezikov, in da je bila ta prikrajšanost posledica neenakega obravnavanja na podlagi jezika, ki je prepovedano s členom 21 Listine in členom 1d(1) Kadrovskih predpisov.⁵⁷ Iz tega je sledilo, da morajo biti vse omejitve objektivno in razumno utemeljene in usmerjene k legitimnim ciljem v splošnem interesu v okviru kadrovske politike. Ker v navedeni zadevi ni bilo videti, da bi bila utemeljitve, ki jo je predložila Komisija, dejansko utemeljena, ni bilo mogoče razsoditi, da je sorazmerna, in posledično je šlo za diskriminacijo na podlagi jezika, ki je prepovedana s členom 1d Kadrovskih predpisov.⁵⁸

88. Neobstoj kakršnega koli legitimnega cilja ali utemeljitve, ki bi ga oziroma jo navedel Parlament, v obravnavani zadevi pomeni, da Sodišče pred seboj nima nobenega elementa, ki bi ga lahko obravnavalo. Po mojem mnenju pa je jasno, da je iz razlogov, ki jih je navedla Španija, kandidat, čigar materni jezik ni angleščina, francoščina ali nemščina, prikrajšan v primerjavi s kandidati, ki so se sposobni brez težav izražati v enem od teh jezikov. To je še zlasti upoštevno v okviru, v katerem naj bi bil izbirni postopek na podlagi razpisa za kandidate organiziran *samo* na podlagi podrobnih odgovorov kandidatov na vprašanja v prijavnem obrazcu in ko bi kakršna koli netočna informacija v tem obrazcu lahko privedla do izključitve.⁵⁹ Tu je zato šlo za diskriminacijo na podlagi jezika – in posledično kršitev člena 1d(1) Kadrovskih predpisov – tistih kandidatov ali morebitnih kandidatov, katerih materni jezik ni spadal v eno od treh „prednostnih“ kategorij.

89. Ker je moje stališče, da je treba prvi tožbeni razlog Španije sprejeti zaradi zgoraj navedenih razlogov, ni nujno treba nadaljevati s preučitvijo širšega vprašanja medsebojnega odnosa med Uredbo št. 1 in Kadrovskimi predpisi. Kot omenjeno zgoraj, je Sodišče, ki je zasedalo v velikem senatu, v zadevi Italija/Komisija⁶⁰ izrecno zavrnilo odločanje o tem vprašanju.⁶¹ Vendar ga bom zaradi celovitosti na kratko obravnavala.

90. Najprej moram opozoriti, da je v tej zadevi Sodišče odločilo, da „ni nobenih posebnih določb, ki bi veljale za uradnike in druge uslužbence, niti določb v zvezi s tem v poslovnih institucij, ki jih sporna obvestila o natečajih zadevajo, [zato] nobeno besedilo ne omogoča sklepanja, da so razmerja med temi institucijami in njihovimi uradniki ter uslužbenci popolnoma izključena s področja uporabe Uredbe št. 1.“ Takoj zatem je odločilo, da „[a] *fortiori* to velja za razmerja med institucijami in kandidati na zunanjem natečaju, ki načeloma niso niti uradniki niti uslužbenci“.⁶²

55 Sodba z dne 27. novembra 2012 (C-566/10 P, EU:C:2012:752).

56 To so bili angleški, francoski in nemški jezik.

57 Ni povsem jasno, zakaj se je Španija odločila osredotočiti na člen 22 Listine in izpustiti člen 21. Za ti določbi je bilo sicer zapisano, da se „morda močno prekrivata“ (glej R. Craufurd Smith, „Article 22 – Cultural, Religious and Linguistic Diversity“, v: *The EU Charter of Fundamental Rights*, Hart Publishing, 2014, str. 611). Ker se za namene teh sklepnih predlogov lahko trdi, da prva predstavlja pozitivno obveznost (spoštovanje jezikovne raznolikosti), druga pa negativno obveznost (nediskriminacija, med drugim na podlagi jezika), menim, da se s tem razlikovanjem ni treba ukvarjati.

58 Glej točke od 73 do 77 sodbe.

59 Glej točko 60 zgoraj.

60 Sodba z dne 27. novembra 2012 (C-566/10 P, EU:C:2012:752).

61 Glej točko 74 zgoraj.

62 Glej točki 68 in 69 sodbe (moj poudarek).

91. Nato bi dodala, da jezikovna analiza Kadrovskih predpisov, ki v členu 1 določajo, da se uporabljajo za „uradnike Unije“, in v členu 1a, da se ta pojem razlaga tako, da pomeni „vsako osebo, ki je imenovana [...] na stalno delovno mesto“, ob prvem branju nakazuje, da se ti ne uporabljajo za kandidate za delovno mesto uradnika. Na enak način člen 1 PZDU določa, da se ti pogoji uporabljajo med drugim za „pogodbene uslužbence“, pri čemer je izraz v členu 3a opredeljen kot „uslužben[ec] [...]“, ki ga [zadevna institucija] *zaposli* [...] za opravljanje dela s polnim ali krajšim delovnim časom“.

92. Nazadnje dodajam, da člen 2 Uredbe št. 1 vsebuje posebno različico člena 24 PDEU. Slednja določba je izražena s širokimi in neomejenimi izrazi. Iz tega izhaja, da se člen 2 po mojem mnenju ne bi smel razlagati ozko ali omejeno.

93. Vsaka od teh točk po mojem mnenju nasprotuje takšni razlagi Uredbe št. 1, ki bi povzročila, da bi se ta uredba v vsakem danem primeru hitro prezrla v prid uporabi Kadrovskih predpisov. Nasprotno, morda nakazujejo, da glavni namen Kadrovskih predpisov *ni* urejanje odnosov med institucijami in *kandidati* za delovno mesto uradnika.

94. Vseeno je jasno tudi, da se Kadrovski predpisi z nekaterih vidikov uporabljajo za te kandidate. Tako je na primer poglavje 1 naslova III, ki vključuje člena 27 in 28, naslovljeno „Zaposlovanje“, Priloga III pa „Natečaji“. Vsak od teh predpisov določa podrobna pravila v zvezi s področjem, ki ga ureja. Nekaj določb glede načina zaposlovanja pogodbenih uslužbencev, ki so sicer nekoliko bolj splošno izražene, toda v zelo širokem smislu enakovredne, vsebuje poglavje 3 PZDU, naslovljeno „Pogoji za zaposlitev“. Čeprav nobena od teh skupin določb ne vključuje jezikovnih zahtev, ostaja dejstvo, da se Uredba št. 1 in Kadrovski predpisi včasih lahko prekrivajo.

95. Zato je smiselno polje prekrivanja nekoliko podrobneje preučiti. Prvič, Uredba št. 1 se po mojem mnenju za osebo, ki postane uradnik ali uslužbenec Evropske unije, ko je imenovana na to delovno mesto, ne bo prenehala uporabljati v vseh pogledih. Tako menim, da se bosta člena 2 in 3 kasneje še naprej uporabljala za izmenjavo sporočil, ki jih bo ta oseba pošiljala in prejela *kot zasebnik*. Podobno bo poslovnik, ki ga je sprejela institucija EU na podlagi člena 6 Uredbe, morda vplival na to osebo po njenem imenovanju.

96. Očitno pa se člen 2 Uredbe št. 1 ne bo uporabljal za komuniciranje med posameznikom v njegovi poklicni vlogi in institucijo, takoj ko bo ta posameznik prevzel svoje naloge kot uradnik ali uslužbenec institucije. Kolikor je to upošteveno ali uporabljivo, bodo pri tem komuniciranju veljali Kadrovski predpisi.

97. Ali je mogoče reči, kakor je bilo zatrjevano na obravnavi, da se Kadrovski predpisi dejansko lahko uporabljajo v nekem predhodnem trenutku, če se Uredba št. 1 izvzame, in sicer na datum, na katerega zadevna oseba odda prijavo za delovno mesto uradnika ali uslužbenca?

98. Menim, da ni tako.

99. Upoštevati je treba cilj člena 2 Uredbe št. 1. Ta določba se uporablja za dokumente, to pomeni za pisno komuniciranje in ne na primer za telefonske pogovore ali druge oblike govornega komuniciranja. Že zaradi narave komuniciranja je treba predpostaviti, da se mora komuniciranje v pisni obliki za osebo, ki ga je začela, zdeti posebej pomembno. Jasnost pomena je zato bistvena. Gledano iz te perspektive je možnost komuniciranja v nekomu lastnem jeziku najvišjega pomena. Ker ima kandidat težave, ki jih želi obravnavati, ali vprašanja, ki jih želi postaviti v pisni obliki – tudi po tem, ko je že oddal prijavo – ne vidim razloga, zakaj korist iz člena 2 zanj ne bi smela veljati po tem trenutku in do takrat, ko nastopi službo.

100. Ta točka je po mojem mnenju *a fortiori* tehtna, če bo Sodišče sprejelo moj sklep, da je primerna vrednost, ki naj se določi za „zadovoljivo“ raven znanja drugega jezika za voznike, A2 in ne B2, kot je določeno v razpisu za kandidate.⁶³ Vseeno moram poudariti, da to vprašanje po mojem mnenju ni odločilno za zadevo.

101. Splošneje ugotavljam, da je v nekaterih primerih vprašanje prekrivanja med Uredbo št. 1 in Kadrovskimi predpisi skoraj ali povsem nepomembno. V nekaterih primerih dejansko ne bo prekrivanja ali bo vsebina upoštevni določb v obeh regulativnih instrumentih enaka. V drugih primerih bo uporaba obeh naborov pravil privedla do istega rezultata, čeprav po drugi poti. Takšen je bil položaj v zadevi Italija/Komisija⁶⁴ in iz zgoraj predstavljenih razlogov menim, da je enako tudi tu.⁶⁵

102. Ali se zdi, da med obema obstaja navzkrižje? Glede na to, da je Sodišče v navedeni zadevi jasno navedlo, da se bo Uredba št. 1 *praviloma* uporabljala za kandidate na natečajih in posledično izbirne postopke,⁶⁶ menim, da bo treba v takem primeru, prvič, poskusiti upoštevno(e) določbo(e) Kadrovskih predpisov razlagati kolikor je mogoče ob upoštevanju besedila in namena Uredbe št. 1, da bi se tako dosegel rezultat, ki se želi doseči s tem aktom. Če to ne bi bilo mogoče, pa menim, da je treba dati prednost določbi, ki je najtesneje in najbolj resnično povezana s položajem iz obravnavane zadeve. Če Kadrovski predpisi določajo poseben režim, ki naj ureja določen vidik odnosa med zadevno institucijo in osebo, ki kandidira za delovno mesto uradnika, bodo prevladale določbe tega režima.⁶⁷

103. Iz vseh zgoraj navedenih razlogov menim, da je treba prvi tožbeni razlog Španije sprejeti.

Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 82 PZDU kot posledica zahteve, da morajo imeti kandidati „zadovoljivo“ znanje drugega uradnega jezika Evropske unije, ne da bi bilo to potrebno za opravljanje njihovih funkcij, ali podredno, ne da bi bilo treba v okviru te zahteve določiti raven B2

104. Ta tožbeni razlog se nanaša predvsem na to, kako naj se razlaga člen 82(3)(e) PZDU, ki določa, da se pogodbeni uslužbenec lahko zaposli, le če predloži dokazila o dobrem znanju enega od uradnih jezikov in „zadovoljivem znanju“ drugega jezika „v obsegu, ki omogoča opravljanje dela“.

105. Tožbeni razlog je najprikladneje razdeliti na dva dela. V prvem delu Španija trdi, da se člen 82(3)(e) ne bi smel razlagati tako, da se vsekakor zahteva drugi jezik. V drugem delu Španija, kot se zdi, trdi, da tudi če se mora ta določba razlagati tako, da se vsekakor zahteva drugi jezik, ali tako, da se drugi jezik zahteva v primeru izbirnega postopka iz obravnavane zadeve, ni nujno, da se določi raven B2. Primerna naj bi bila nižja raven.

⁶³ Glej točko 127 spodaj.

⁶⁴ Sodba z dne 27. novembra 2012 (C-566/10 P, EU:C:2012:752). Glej točko 74 zgoraj.

⁶⁵ Glej točke od 75 do 83 zgoraj.

⁶⁶ Glej točko 90 zgoraj.

⁶⁷ Zaradi celovitosti moram dodati, da gre po mojem mnenju pri tem za uporabo splošnih predpisov in ne predpisa *lex specialis*. Področje uporabe Uredbe št. 1 je bistveno drugačno od področja uporabe Kadrovskih predpisov. S prvonavedeno so za institucije določena pravila, s katerimi je predpisana raba uradnih jezikov med institucijami in znotraj njih ter način, kako te komunicirajo z državljani Unije. Drugonavedeni vsebujejo vrsto določb, ki so namenjene urejanju odnosa med institucijami ter njihovimi uradniki in zaposlenimi. Po mojem mnenju ni primerno, da bi se drugonavedeni šteli za *lex specialis* glede na *lex generalis* prvonavedene. Za drugačno mnenje glej sklepne predloge mojega kolega generalnega pravobranilca M. Bobka v zadevi Komisija/Italija, C-621/16 P, točke od 144 do 151.

106. Glede prvega dela tožbenega razloga je stališče Španije, da bi se moral člen 82(3)(e) razlagati tako, da besede „v obsegu, ki omogoča opravljanje dela“, pomenijo, da je drugi jezik potreben, samo če je za zadevno delovno mesto potrebno znanje takega jezika. Trdi, da v obravnavani zadevi ni tako, saj je glavna naloga uspešnih kandidatov vožnja. Opozarja tudi na to, da je v razpisu za kandidate⁶⁸ omenjena raven znanja A2 dodatnega jezika poleg prvega in drugega jezika, ki ju kandidati navedejo v prijavi, zaradi česar po njenem mnenju znanje angleščine, francoščine ali nemščine na ravni B2 ni potrebno.

107. Parlament v odgovoru trdi, da Španija napačno razlaga člen 82(3) in da se znanje drugega jezika dejansko zahteva.

108. V tem okviru je treba opozoriti, da je besedilo člena 28(f) Kadrovskih predpisov (ki se uporabljajo za zaposlovanje uradnikov), člena 12(2)(e) PZDU (ki se uporablja za začasne uslužbence) in člena 82(3)(e) PZDU (ki se uporablja za pogodbene uslužbence) enako. Parlament in Svet sta imela možnost sprejeti manj strog ali drugačen standard za katero koli od zadnjih dveh kategorij, vendar je očitno, da sta se odločila, da tega ne bosta storila.

109. Drži, da obstajajo razlike med jezikovnimi zahtevami za prvo kategorijo in drugi dve kategoriji, saj člen 45(2) Kadrovskih predpisov, ki se nanaša samo na uradnike, določa, da „[morajo] pred prvim napredovanjem po zaposlitvi uradniki [...] izkazati sposobnost delati v tretjem od jezikov iz člena 55(1) [PDEU]“.

110. Vendar po mojem mnenju ta dodatna določba ne pomeni, da je treba določbe v zvezi z znanjem jezikov ob zaposlitvi razlagati drugače za uradnike kot za druge uslužbence. Pravzaprav po mojem razumevanju utrjuje pravilo, da morajo vsi, ki jih zaposlijo institucije, na splošno znati vsaj dva od uradnih jezikov. Po definiciji se člen 45(2) Kadrovskih predpisov ne more uporabljati za druge uslužbence, saj se pravila napredovanja zanje ne uporabljajo.

111. Iz zgoraj napisanega sledi, da bi se moral člen 82(3)(e) PZDU po mojem mnenju razlagati tako, da pomeni, da se od vseh kandidatov za zaposlitev na delovnih mestih drugih uslužbencev v institucijah zahteva predložitev dokazil o znanju vsaj dveh uradnih jezikov. Te določbe ni mogoče razlagati tako, da se zahteva po drugem jeziku uporablja samo takrat, kadar je mogoče dokazati, da je to znanje nujno za opravljanje kandidatovih nalog. Zato je treba trditev, ki jo je v zvezi s tem navedla Španija, zavrniti.

112. Glede trditev Španije v zvezi s tem, da je v razpisu za kandidate omenjeno znanje dodatnega uradnega jezika na ravni A2, je težko razumeti bistvo, ki ga želi ta država članica izraziti. Toda nagibam se k temu, da bi se strinjala s Parlamentom, da je njena trditev osnovana na napačnem razumevanju razpisa, ki zgolj navaja, da bi se pri kandidatih, ki imajo znanje enega ali več dodatnih uradnih jezikov na ravni A2, to znanje lahko preverilo. Ne gre za poskus uvesti dodaten element z vidika jezikovnih zahtev, ki bi ga morali izpolnjevati vsi kandidati.

113. Iz vseh teh razlogov menim, da je treba prvi del tega tožbenega razloga zavrniti.

114. V okviru drugega dela tega tožbenega razloga Španija trdi, da se sicer lahko zahteva znanje drugega uradnega jezika, vendar je bila določitev ravni znanja B2 samovoljna in je ni mogoče upravičiti. V zvezi z nalogami, ki jih bodo vozniki dolžni opravljati, ko bodo zaposleni, kar je razvidno iz seznama v oddelku II razpisa za kandidate, mora biti vsaka utemeljitev, ki izhaja iz interesa službe, objektivno podprta. Tu dodajam, da so naloge, ki so določene s členom 80(2) PZDU za osebje, ki se zaposli v funkcionalni skupini I, zelo drugačne od tistih, ki se uporabljajo za ostale funkcionalne skupine.

⁶⁸ V oddelku VII, točka 10.

115. Parlament trdi, da je raven B2 tista, ki se je vedno štela za „zadovoljivo znanje“, in da se zato uporablja v natečajih in ostalih oblikah izbirnih postopkov. Takšna raven naj bi bila poleg tega sorazmerna s potrebami službe, saj naj se ne bi smelo šteti, da bodo naloge uspešnih kandidatov omejene le na tiste, ki so navedene v razpisu za kandidate –⁶⁹ seznam v njem naj bi bil namreč zgolj informativen, ne taksativen.

116. Izhodišče za kakršno koli analizo tega dela tožbenega razloga mora biti ustrezna razlaga besed „zadovoljivo znanje drugega jezika Unije v obsegu, ki omogoča opravljanje dela“, kakor so uporabljene v členu 82(3)(e) PZDU.

117. Če Parlament trdi, da bi bilo treba sprejeti raven B2 (dejansko) brez drugih navedb, saj naj bi raven B2 označevala to, kar opiše kot „tradicionalno“ razlago besede „zadovoljivo“, je treba to trditev po mojem mnenju zavrni.

118. Prvič, s tem, da poudari eno besedo („zadovoljivo“), Parlament ne upošteva preostalega dela določbe, v skladu s katerim mora kandidat pokazati to znanje „v obsegu, ki omogoča opravljanje dela“. Naloge, ki jih bodo opravljali kandidati, uspešni v nekem izbirnem postopku, so po svoji naravi lahko zelo drugačne od tistih, ki so določene v nekem drugem postopku. Ta zahteva zato logično ne more biti enaka v vseh primerih.

119. Drugič, trditev Parlamenta bi bila bolj prepričljiva, če bi bila beseda „zadovoljivo“ na neki način povezana s kategorijami, ki se uporabljajo v Skupnem evropskem referenčnem okviru za jezike.⁷⁰ Vendar ni. V navedenem sistemu so ravni znanja razvrščene v tri velike skupine, in sicer „osnovni uporabnik“ (raven A), „samostojni uporabnik“ (raven B) in „učinkoviti uporabnik“ (raven C). Te skupine pomenijo objektivne ocene. „Zadovoljivo“ je, nasprotno, subjektivna ocena. Da bi dobila pomen, jo je torej treba povezati s stopnjo, ki jo je mogoče oceniti. Po mojem mnenju to merilo predstavljajo potrebe zadevnega delovnega mesta. V tem okviru je „univerzalen“ preskus povsem neprimeren.

120. Glede stališča Parlamenta, da je postavitve zahteve na raven B2 vsekakor mogoče upravičiti z interesom službe, je seveda res, da je Sodišče potrdilo, da je s tem interesom mogoče upravičiti to, kar bi sicer pomenilo diskriminacijo na podlagi jezika. Vendar pa je Sodišče hkrati presodilo, da mora biti zadevni interes objektivno utemeljen in zahtevana raven znanja jezikov sorazmerna z dejanskimi potrebami službe.⁷¹ Glede slednjega je presodilo, da nobeno neenako obravnavanje ne sme presegati tistega, kar je nujno za doseganje zastavljenega cilja, in da morajo institucije uravnotežiti legitimni cilj, ki upravičuje zadevno omejitev, in cilj poiskati najsposobnejše kandidate.⁷²

121. Glede vprašanja, ali obstaja legitimen cilj, sem že ugotovila, da se od kandidatov zahteva predložitev dokazov o znanju drugega uradnega jezika.⁷³ Po mojem mnenju ni nesorazmerno, če se želi to znanje izmeriti z uporabo sprejetega merila. Toda to vseeno ne pomeni, da je zahtevana raven znanja sama po sebi sorazmerna, zato menim, da mora Parlament predložiti dokaze v podporo svoji trditvi, da je raven B2 mogoče utemeljiti. Kot je Španija pravilno poudarila, bodo v obravnavanem okviru glavne naloge uspešnih kandidatov obsegale vožnjo, kar pomeni, da morajo biti *usposobljeni, poklicni vozniki*. V navedenem okviru bi se lahko upravičeno pripomnilo, da se zdi – milo rečeno – ekstravagantno od teh kandidatov pričakovati, da so tudi v pridobitev znanja jezika na ravni B2 vložili

⁶⁹ Glej točko 25 zgoraj.

⁷⁰ Glej točko 45 zgoraj in naslednje.

⁷¹ Sodba z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752, točka 88).

⁷² Glej v tem smislu sodbo z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752, točki 93 in 94).

⁷³ Glej točko 110 zgoraj.

tolikšno število ur, ki bi obseg njihovega poklicnega vozniškega usposabljanja lahko presegalo za faktor tri ali več.⁷⁴ Poleg tega bi bilo mogoče trditi, da je treba posebej utemeljiti, zakaj se od osebe, ki bo ob zaposlitvi v instituciji prejela plačilo na stopnji funkcionalne skupine I,⁷⁵ zahteva, da je namenila denarna sredstva za jezikovne tečaje, ki so potrebni za pridobitev znanja jezika na ravni B2.

122. Katere naloge se torej pričakujejo od voznikov, ki bodo zaposleni? V seznamu v oddelku II razpisa za kandidate so poudarjeni – nič nenavadnega – vidiki službe, ki vključujejo vožnjo ali naloge, ki so z vožnjo tesno povezane. Pri nekaterih od njih, kot so prevoz blaga, dokumentov in pošte, ter natovarjanje in raztovarjanje vozila, je zelo malo, če sploh kaj, stikov z ljudmi.⁷⁶ Pri nekaterih drugih, kot so prevažanje osebnosti, uradnikov in drugih uslužbencev ter prevažanje obiskovalcev, se lahko pričakuje, da bodo terjale neko sposobnost sporazumevanja. Dodati je treba, da naj bi se prvonavedene naloge opravljale „pretežno v Bruslju, Luxembourg in Strasbourgu ter v drugih državah članicah in tretjih državah.“

123. Toda Parlament trdi, da za celovito razumevanje predvidenih nalog ni dovolj upoštevati le seznam nalog, ki je določen v razpisu za kandidate. Ta seznam naj bi bil zgolj informativen. Od voznikov naj bi se zlasti pričakovalo, da bodo svoje potnike pozdravili in odgovarjali na njihova vprašanja. Bili naj bi tudi sposobni razumeti navodila, ki jih prejmejo od neposredno nadrejenih, ter se sporazumevati z več zunanjimi organi, kot so policisti in cariniki.

124. V zvezi s tem bi navedla dve stališči. Prvič, če Parlament meni, da je določena zadolžitev bistvena z vidika nalog, ki se bodo opravljale, se od njega upravičeno lahko pričakuje, da bo to povedal, tako da bo pripravil seznam, kot je tisti iz oddelka II razpisa za kandidate. Ni dovolj, da Parlament zgolj omeni, da seznam ni taksativen in da se od kandidatov seveda lahko pričakuje še opravljanje drugih nalog. Kandidati upravičeno pričakujejo, da se lahko zaneajo na informacije v razpisu za prijavo interesa, ko se odločajo, ali naj oddajo prijavo za sodelovanje v zadevnem izbirnem postopku.⁷⁷

125. Toda ravno tako ni mogoče pričakovati, da bodo v seznamu – ki je bil uveden z besedo „načeloma“ – navedeni čisto vsi vidiki nalog, ki jih seznam določa. Od kandidatov se pričakuje, da razumejo, da našteje naloge lahko spremljajo še druge, dodatne naloge. S tega vidika bi se lahko pričakovalo, na primer, da se bo voznik med prevozom potnikov sposoben pogovarjati z njimi in da se bo sposoben pogovoriti s policistom, ki bi ga zaustavil med vožnjo. Nato se pojavi vprašanje, katera raven znanja jezika bi se upravičeno lahko zahtevala za te namene.

126. V zvezi z notranjim komuniciranjem dajejo naloge za funkcionalno skupino I, kot so določene v členu 80 PZDU, smernice glede tega, kako naj bi člani te funkcionalne skupine opravljali svoje naloge v upravi. Te naloge vključujejo „fizične in upravno-administrativne naloge podpornih storitev, ki se opravljajo pod nadzorom uradnikov ali začasnih uslužbencev“. Ker je tako, je zelo težko prepoznati, da je raven B2 – „razume glavne ideje v kompleksnem besedilu tako o konkretnih kot abstraktnih temah [...]“ – objektivno nujna za te dejavnosti. Veliko verjetneje je, da bi primerno merilo predstavljala raven A2 – „razume stavke in pogoste izraze, ki se nanašajo na najbolj temeljna področja [...]“.

127. Glede komuniciranja z zunanjimi osebami, kot so potniki iz točke 122 zgoraj ter policisti in cariniki, se je treba zavedati, da je treba v zvezi s sorazmernostjo odločiti o vprašanju, ali je zadevna zahteva primerna in obenem nujna. Čeprav se med delom voznika sicer lahko zgodi, da bi se raven B2 – ali celo še višja raven, če je vsebina, ki jo je treba sporočiti, resnično zapletena – v praksi morda izkazala za *koristno*, to ne pomeni, da je taka raven „nujna“. Ker je tako, je po mojem mnenju raven A2 zelo verjetno primerna in nujna raven tudi v tem okviru.

⁷⁴ Glej točki 46 in 47 zgoraj.

⁷⁵ Trenutne višine plač za pogodbene uslužbenke so podrobno predstavljene na spletni strani https://epso.europa.eu/help/faq/2228_en.

⁷⁶ Če je dejansko mišljeno, da naj bi te naloge opravljali zadevni vozniki. Glej točko 141 spodaj.

⁷⁷ Glej po analogiji sodbo z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752, točka 92).

128. Glede na vse zgoraj navedeno menim, da je treba drugi del drugega tožbenega razloga Španije sprejeti.

Tretji in četrti tožbeni razlog: kršitev členov 1 in 6 Uredbe št. 1, člena 22 Listine, člena 1d(1) in (6) Kadrovskih predpisov in člena 82 PZDU zaradi omejitve izbire drugega jezika v izbirnem postopku na tri jezike (tretji tožbeni razlog) in zaradi omejitve izbire drugega jezika samo na angleščino, francoščino in nemščino (četrti tožbeni razlog)

129. S tema tožbenima razlogoma, ki ju je najbolje obravnavati skupaj, Španija v bistvu trdi, da ni pravne podlage za omejitev izbire drugega jezika v razpisu za kandidate na tri jezike in da je določitev angleščine, francoščine in nemščine vsekakor samovoljna. Trdi zlasti, da ni legitimnega cilja, ki bi upravičil omejitev: da tudi če se predpostavi, da takšen cilj obstaja, zahteva ni bila sorazmerna in ni se upoštevalo, da je treba izbrati kandidate, ki dokazujejo najvišjo raven sposobnosti.

130. Parlament se strinja, da mora biti vsaka trditev na osnovi interesa službe objektivno utemeljena in sorazmerna, in trdi, da je takšna utemeljitev to, da morajo biti kandidati sposobni nemudoma začeti delo. Ker se v Parlamentu v notranjem in zunanjem komuniciranju ter pri obdelavi spisov najpogosteje uporabljajo angleščina, francoščina in nemščina, kar je tudi izrecno navedeno v razpisu za kandidate, naj bi bila zahteva utemeljena na osnovi statistike, ki je navedena v delu C oddelka IV. Iskalo naj bi se ravnovesje med interesom službe in potrebami ter sposobnostmi kandidatov, saj naj bi bilo treba zagotoviti, da kandidati obvladajo vsaj enega od navedenih jezikov. To, da naj bi bili kandidati sposobni nemudoma začeti delo, naj bi bilo še zlasti upoštevno, ko gre za pogodbene uslužbence, saj se ti zaposlijo le za omejeno obdobje.

131. Španija svoj tretji in četrti tožbeni razlog utemeljuje z (i) Uredbo št. 1, (ii) Listino ter (iii) Kadrovskimi predpisi in PZDU. Glavni vidik navedb Španije se nanaša na zatrjevano diskriminatorno obravnavanje na podlagi jezika. Takšna diskriminacija, če bi se potrdil njen obstoj, naj bi izhajala iz vrste zahtev, ki temeljijo na položaju kandidatov kot pogodbenih uslužbencev po njihovi zaposlitvi. Zato so po mojem mnenju v obravnavani zadevi ključna tema v okviru teh tožbenih razlogov pravila v zvezi z diskriminacijo, ki so določena v Listini, in še zlasti njihov posebni izraz iz člena 80(4) PZDU. V spodnji analizi se bom zato osredotočila na navedeni vidik.

– *Neobstoj legitimnega cilja*

132. Zgoraj sem zahtevo v skladu s Kadrovskimi predpisi in PZDU, da morajo uradniki in ostali uslužbenci znati dva uradna jezika, označila za odločitev glede politike.⁷⁸ Pripravljalni dokumenti, ki bi pojasnili osnovo za navedeno politiko, ne obstajajo. A po mojem mnenju jo je mogoče najbolje razumeti v okviru položaja, v katerem so bili Kadrovski predpisi leta 1962 sprejeti. Upoštevati je treba, da so bili uradni jeziki takrat štirje, pri čemer se je v treh od šestih prvotnih držav članic izključno ali pogosto uporabljala francoščina. V takem okviru je lahko razumeti, da so se avtorji uredb želeli izogniti položaju, v katerem bi v institucijah francoščina postala prevladujoč jezik do te mere, da bi številni uradniki in uslužbenci v njih govorili le francoščino. Zato se je moral zahtevati še drug jezik.⁷⁹ Tak pristop bi se zato lahko označil za vključujoč, ne izključujoč.

⁷⁸ Glej točko 110 zgoraj.

⁷⁹ Lahko bi se reklo, da je na podobnem razlogovanju osnovana določba v členu 27 Kadrovskih predpisov, da „[n]obeno delovno mesto ni rezervirano za državljane določene države članice“.

133. Naj spomnim še, kot sem že omenila,⁸⁰ na ugotovitev Sodišča, da nobena od institucij ni uporabila možnosti, ki jo določa člen 6 Uredbe št. 1, da se lahko sprejme poslovnik, v katerem se določi, kateri uradni jeziki naj se uporabljajo v posebnih primerih. V Kadrovskih predpisih in PZDU ni nobenih določb: drugače povedano, ne omenjajo nobenih elementov, ki se morajo upoštevati pri omejitvi izbire jezikov. Zato ni izrecnih meril, na podlagi katerih bi bilo mogoče omejiti izbiro drugega jezika bodisi na tri jezike, določene v razpisu, bodisi na druge uradne jezike.⁸¹

134. Sodišče se je kljub vsemu zelo jasno strinjalo, da so omejitve, kakršne so določene v razpisu za kandidate, v nekaterih primerih *lahko* upravičene. Zlasti je razsodilo, da je interes službe lahko legitimen cilj za namene člena 1d(6) Kadrovskih predpisov, ki dovoljuje omejitev prevladujoče prepovedi diskriminacije, med drugim na podlagi jezika, kakor je določena v odstavku 1 navedenega člena. Vendar pa mora biti podana objektivna utemeljitev in omejitev mora biti sorazmerna.⁸² Zato se postavlja vprašanje, ali si je z navedenimi omejitvami mogoče pomagati v obravnavani zadevi.

135. Vprašanja v zvezi s sorazmernostjo bom podrobneje obravnavala spodaj.⁸³ Zaenkrat bom enostavno ugotovila, da je Parlament tisti, ki mora tako glede navedene točke kot glede vprašanja, ali je bila podana objektivna utemeljitev, dokazati, da je tako, saj je stranka, ki želi upravičiti odstopanje od splošnega načela, da ne sme biti diskriminacije. V skladu s tem je treba ugotoviti, ali je mogoče utemeljiti podlago, ki jo navaja Parlament v delu C oddelka IV razpisa za kandidate.

136. V navedenem okviru Parlament močno poudarja, da morajo biti kandidati sposobni pričeti z delom takoj po zaposlitvi. V svojo obrambo navaja, da je ta nuja še toliko večja, če se upošteva omejeno obdobje, za katero se zaposlijo pogodbeni uslužbenci, kot so vozniki.

137. Po mojem mnenju je takšna trditev utemeljena na osnovnem napačnem prepričanju. Prej sem omenila, da se uslužbenci, kot so vozniki, ne morejo več zaposlovati kot uradniki, ker Kadrovske predpisi temu nasprotujejo. Namesto tega se zaposlijo kot pogodbeni uslužbenci – po običajni poti v skladu s členom 3a PZDU.⁸⁴ Iz člena 85(1) PZDU je jasno, da se po prvi obnovitvi pogodbe navedeni uslužbenci zaposlijo *za nedoločen čas*. S tega vidika so izenačeni z uradniki, katerih delovno razmerje lahko preneha samo na kateri od podlag, ki so določene v členu 47 Kadrovskih predpisov, od katerih sta glavni podlagi odstop in upokojitev. *Niso* v položaju pogodbenih uslužbencev, ki se zaposlijo na podlagi člena 3b PZDU, katerih zaposlitev je v skladu s členom 88 omejena na obdobje največ šest let in se pogosto sklene za krajše obdobje. Zato je o uslužbencih iz obravnavane zadeve povsem napačno govoriti, da se nujno zaposlijo le za kratko obdobje.⁸⁵ Trditev Parlamenta tako ne prestane preskusa resničnosti.

138. Čeprav bi bilo treba predpostaviti, da zahteva o takojšnji pripravljenosti za začetek dela velja za vse uslužbence, ne glede na vrsto dela, ki jih zaposlijo institucije, si je smiselno vzeti čas za razmislek, kaj naj bi ta besedna zveza dejansko pomenila. Po mojem mnenju je običajno, da želi institucija Unije – kot kateri koli drug delodajalec – zaposlovati uslužbence, ki so sposobni takoj začeti z delom. Vendar to ne pomeni nujno, zlasti v povezavi z osebami, ki bodo morda zaposlene za nedoločen čas, da morajo biti že od prvega dne sposobne v celoti opravljati čisto vse vidike svojih nalog. Z usposabljanjem, ki se lahko zagotavlja – in običajno se – se novo zaposlenim osebam omogoči, da na vseh področjih svojega delovnega mesta opravljajo delo na pričakovani ravni.

⁸⁰ Glej točko 40 zgoraj.

⁸¹ Glej sodbo z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752, točki 83 in 85).

⁸² Glej v tem smislu sodbo z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752, točki 87 in 88).

⁸³ Glej točke od 144 do 150 spodaj.

⁸⁴ Glej točko 52 zgoraj. Oddelek IX razpisa za kandidate potrjuje, da naj bi bili obravnavani uslužbenci zaposleni v skladu z navedeno določbo.

⁸⁵ To se dejansko odraža v oddelku IX razpisa za kandidate, v katerem se omenja drugo podaljšanje pogodbe za nedoločen čas.

139. Glede treh jezikov, ki so določeni v delu C oddelka IV razpisa za kandidate, je Parlament predložil statistične podatke na osnovi znanja jezikov, ki so ga njegovi uslužbenci navedli v letnih ocenjevalnih poročilih, po katerih ima „zadovoljivo“ znanje angleščine 92 % uslužbencev, francoščine 84 % in nemščine 56 %. Čeprav v spremnem besedilu to ni izrecno navedeno, so ti podatki v bistvu upoštevni za namene notranjega komuniciranja. Glede nalog, ki veljajo za delovno mesto, Parlament trdi, da je „glavna naloga“ voznikov, ki bodo zaposleni, prevoz poslancev Evropskega parlamenta. Po njihovih lastnih izjavah leta 2014 jih je 97 % razumelo angleško, 61 % francosko in 37 % nemško. Na podlagi tega Parlament trdi, da se izbira treh jezikov lahko obrazloži s tem, da „se morajo vozniki s poslanci Evropskega parlamenta, kolikor je mogoče, sporazumevati v jeziku, ki ga bodo ti razumeli“. Kar zadeva člane diplomatskih zborov in ostale ugledne osebe, Parlament trdi, da se med njimi največ uporablja angleški jezik. Dodaja, da je francoščina najbolj razširjena v Bruslju, Luxembourg in Strasbourg, ob tem pa ima v drugem od naštetih mest pomembno mesto tudi nemščina.

140. Trditvam Parlamenta v zvezi s tem po mojem mnenju manjka splošna skladnost. Glede uporabe angleščine pri notranjem komuniciranju je mogoče ugotoviti, da je delež 92 % v praksi tako blizu 100 %, da dejansko ni nobene opazne razlike. Enako bi se lahko trdilo glede francoščine, ki ima delež 84 %, čeprav z manjšo težo. Toda za nemščino, ki dosega 56 %, ni mogoče reči, da velja enako. Če se zaposli kandidat, čigar drugi jezik je nemščina, obstaja možnost, da skoraj polovica njegovih sodelavcev z njim ne bo mogla komunicirati.⁸⁶ Zato torej ni mogoče reči, da bi uspešen kandidat, ki bi znal enega od treh zadevnih jezikov, gotovo lahko komuniciral s svojimi sodelavci.

141. Glede dejanskih nalog, ki naj bi jih opravljali zadevni vozniki, je Parlament na obravnavi jasno izrazil, da kljub seznamu nalog, ki je določen v oddelku II razpisa za kandidate, dejansko ne bodo prevažali pošte, saj so za to zadolžene druge službe Parlamenta.⁸⁷ Parlament je na vprašanje, ali postavka, ki se nanaša na „administrativno in logistično delo“, pomeni, da bodo morali opravljati uradniške naloge, odgovoril, da ne, oziroma izredno poredko, če jim bodo naložene.⁸⁸ Na vprašanje, zakaj se kot eden od zadevnih jezikov ne bi zahtevala tudi nizozemščina, saj bi bila gotovo upoštevna zaradi nalog, ki se bodo opravljale predvsem v Bruslju,⁸⁹ Parlament ni našel uporabnega odgovora.

142. Če nadaljujem z zunanjim komuniciranjem, se zdi, da je glede tega, kar Parlament označuje kot „glavno nalogo“ voznikov, to je prevoz poslancev Evropskega parlamenta, odstotek teh poslancev, ki razumejo angleščino – ki naj bi bila tudi najustreznejši jezik pri komuniciranju z obiskovalci – izjemno visok, namreč 97 %. Za francoščino, katere delež znaša 61 %, bi se lahko dejalo, da je „uporabna“, vendar nikakor ne jamči komuniciranja, zaradi nemščine, katere delež znaša 37 %, pa 63 % potnikov ne bi bilo razumljenih. Naložena jezikovna zahteva tedaj postane nesmiselna.

143. Iz zgoraj navedenega sledi, da je bil cilj sicer morda legitimen, toda z vidika interesa službe po mojem mnenju nima objektivne utemeljitve. Ta zahteva, da mora imeti omejitev neko osnovo v resničnosti, to pa po mojem mnenju očitno ni bilo izpolnjeno.

⁸⁶ Razen, seveda, če za to lahko uporabi svoj prvi jezik.

⁸⁷ Na obravnavi se je Parlament strinjal, da je bilo sestavljanje seznama nalog za voznike „generično“, kot se je izrazil.

⁸⁸ V povezavi s tem, kar je Parlament v svojem odgovoru označil za „obdelavo spisov“ („handling of cases“), je položaj z jezikovnega vidika nenavaden. Ta izraz se je, kot je videti, uporabljal kot pojasnilo zahteve glede drugega jezika v standardnem obrazcu urada EPSO v nekaterih obvestilih o natečaju. Lahko bi se trdilo, da ima v povezavi z, na primer, zaposlovanjem upravnih uslužbencev neki smisel. V angleški jezikovni različici razpisa za kandidate pa so bile te besede umaknjene in nadomeščene – treba je predpostaviti, da namenoma – z besedami „day-to-day work“ („vsakodnevno delo“). To je bilo najbrž storjeno na osnovi tega, da naj naloge, ki naj bi jih opravljali vozniki, običajno (oziroma sploh) ne bi vključevale obdelave spisov. Toda v francoski in nemški jezikovni različici besedila to ni bilo storjeno: v obeh se omenja „obdelava spisov“ („traitement des dossiers“ v prvi in „Bearbeitung von Akten“ v drugi različici). Zato še zdaleč ni jasno, kaj je Parlament s tem želel doseči. Vendar se mi zdi, da (i) je zelo malo verjetno, da bi obdelava spisov predstavljala običajen del voznikovih nalog, in da (ii) uporaba besed „vsakodnevno delo“ v angleški različici realno nič ne doprinese, saj je ta sklop povezan z jeziki, ki bi se lahko pričakovali od uspešnih kandidatov med opravljanjem njihovih nalog, ti vidiki pa so v besedilu že ustrezno obravnavani z navedbo zunanjega in notranjega komuniciranja.

⁸⁹ Glej oddelek I razpisa za kandidate.

– Sorazmernost

144. V okviru drugega tožbenega razloga sem že navedla, da je treba pri ugotavljanju, ali je neka zahteva primerna, upoštevati potrebe obravnavanega delovnega mesta.⁹⁰ Po mojem mnenju isto načelo velja v povezavi s tretjim tožbenim razlogom. Ker sem ugotovila, da za jezikovne omejitve, ki jih je določal razpis za kandidate, ni bilo objektivne utemeljitve, vprašanja sorazmernosti ni treba nujno obravnavati. Vendar ga bom zaradi celovitosti kljub temu na kratko obravnavala.

145. Pri tem se bom sklicevala na dve točki sodbe Sodišča v zadevi Italija/Komisija.⁹¹

146. Prvič, v točki 94 navedene sodbe je Sodišče, ko je ugotovilo, da je v členu 27 Kadrovskih predpisov določeno, da morajo institucije zaposlovati „najsposobnejše, najučinkovitejše in neoporečne“ uradnike, razsodilo, da so te institucije dolžne uravnotežiti legitimni cilj, ki upravičuje omejitev števila jezikov na natečaju, in cilj poiskati najsposobnejše kandidate.

147. V zvezi s tem Parlament trdi, da izbira najkakovostnejših kandidatov za pogodbeno osebje ni upoštevno vprašanje, saj se obveznost izbiranja najsposobnejših oseb uporablja samo za uradnike inčasne uslužbence.⁹²

148. To po mojem mnenju ne more biti pravilno. PZDU v zvezi s pogodbenimi uslužbenci ne določajo ničesar, saj je treba upoštevati, da so možni primeri, v katerih so takšni uslužbenci potrebni takoj za izvedbo kratkoročnih pogodb in ko se vprašanje glasi, „ali ta oseba lahko opravi to delo“, in ne, „ali je ta oseba tista, ki lahko med vsemi najbolje opravi to delo“. Neka stopnja prožnosti mora torej biti vgrajena. To pa ne more pomeniti, da se zahteva po iskanju visoke ravni kakovosti pri vseh tovrstnih uslužbencih na neki način opusti. Razen kadar okoliščine narekujejo drugače, bi si institucije morale (natanko tako kot kateri koli drug delodajalec) prizadevati za zaposlovanje uslužbencev, ki bodo najbolj sposobni opraviti naloge, na enak način, kot bi morale iskati najučinkovitejše in neoporečne uslužbence. To se mi zdi samoumevno.

149. Drugič, v točkah 96 in 97 iste sodbe je Sodišče najprej ugotovilo, da so jeziki za uradnike institucij „bistveni element njihove kariere“ in da je znanje tretjega jezika upoštevno za njihovo napredovanje. Razsodilo je, da morajo institucije uravnotežiti legitimni cilj iz točke 146 zgoraj in možnosti uradnikov, ki se zaposlijo, da se v institucijah naučijo jezikov, ki so nujni za interes službe.

150. Navedenega razlogovanja ni mogoče v celoti prenesti na obravnavano zadevo, saj pogodbeni uslužbenci niso upravičeni do napredovanja. Toda to ne zmanjša pomena bistva, in sicer, da bi pri odločanju, ali je *nujno* postaviti jezikovno zahtevo, kot je ta iz obravnavane zadeve, institucije vedno morale upoštevati, da je uslužbencem, ki jih nameravajo zaposliti, mogoče zagotoviti jezikovni tečaj z namenom, da se naučijo novega jezika ali izpopolnijo znanje jezika, ki ga že znajo. V obravnavani zadevi nič ne kaže, da bi Parlament obravnaval vprašanje s tega vidika.

– Vmesni sklep glede tretjega in četrtega tožbenega razloga

151. Jedro tretjega tožbenega razloga je trditev Španije, da je Parlament z omejitvijo izbire drugega jezika v razpisu za kandidate kršil pravo Unije in zlasti določbo, ki prepoveduje diskriminacijo na podlagi jezika. Če bi bila omejitev manj stroga, bi bilo na seznam dovoljenih drugih jezikov mogoče vključiti – na primer – španščino.

⁹⁰ Glej točko 119 zgoraj.

⁹¹ Sodba z dne 27. novembra 2012 (C-566/10 P, EU:C:2012:752).

⁹² Glej člen 27 Kadrovskih predpisov in člen 12(1) PZDU.

152. Toda jasno je, kot sem zgoraj nakazala, da institucija, kot je Parlament, v zvezi s tem *lahko* postavi omejitve, če obstaja objektivna utemeljitev in je upoštevano načelo sorazmernosti.⁹³ Na ti zahtevi, kot so ju izkazovale navedene omejitve v obravnavani zadevi, ali – natančneje – na trditve Španije, da v primeru razpisa za kandidate nista bili izpolnjeni, se nanaša četrti tožbeni razlog.

153. Če želi Španija s svojim tretjim tožbenim razlogom v enačbo vnesti nove elemente, to po mojem mnenju presega pristojnosti Sodišča. Tožba je bila vložena na podlagi člena 263 PDEU. Ta določba daje Sodišču pristojnost, da „nadzira [...] zakonitost aktov“, med drugim, Parlamenta, kadar imajo ti akti pravni učinek za tretje osebe. Čeprav je sicer možno, da bi bil razpis za kandidate veljaven, če bi bilo na izbiro več drugih jezikov (oziroma manj), Sodišče o tem ne more ugibati in zato tudi ne odločiti.⁹⁴

154. Zato sem mnenja, da je treba tretji tožbeni razlog zavrniti.

155. Nasprotno in iz vseh razlogov, navedenih zgoraj v točkah od 132 do 150, menim, da je treba četrti tožbeni razlog sprejeti.

Obseg tožbenega predloga

156. Španija ne predlaga le razglasitve ničnosti razpisa za kandidate, temveč tudi podatkovne zbirke uspešnih kandidatov, ki je bila sestavljena v skladu z oddelkom VIII. Ugotavlja, da vpis v podatkovno zbirko ne pomeni jamstva za zaposlitev in da zato ne bi bilo kršitve načela legitimnih pričakovanj, če bi se zbirka razglasila za nično. Če bi se podatkovna zbirka ohranila, bi se ohranila nezakonitost razpisa za kandidate – morda trajno.

157. Parlament trdi, da navedeno načelo dejansko ščiti pravice kandidatov, katerih imena so bila vpisana v podatkovno zbirko – trdi, da se to stališče odraža v sodni praksi Sodišča in Splošnega sodišča.

158. Res je, da je Sodišče v sodbi v zadevi Italija/Komisija razsodilo, da legitimna pričakovanja kandidatov na natečajih iz navedene zadeve pomenijo, da se v rezultate natečajev ne sme posegati.⁹⁵ Zato je razglasilo za nična samo obvestila o natečajih, hkrati pa so rezultati lahko obveljali.

159. Splošno sodišče je v vrsti poznejših sodb storilo enako.⁹⁶

160. V eni od svojih prejšnjih sodb⁹⁷ je Splošno sodišče nekaj časa namenilo analizi položaja kandidatov na obravnavanem natečaju. Upoštevalo je zlasti to, da so vložili določen trud v pripravo na natečaj, ki je bil organiziran na podlagi obvestila, ki so ga imeli za veljavno. To, da se je dolgo po končanem natečaju po sodbi, ki je bila izdana v drugi, čeprav podobni zadevi, izkazalo, da obvestilo ni bilo zakonito, ni smelo spodkopati njihovih legitimnih pričakovanj.⁹⁸

⁹³ Glej točko 134 zgoraj.

⁹⁴ Glej tudi točko 169 spodaj.

⁹⁵ Sodba z dne 27. novembra 2012 (C-566/10 P, EU:C:2012:752, točka 103).

⁹⁶ Glej sodbe z dne 12. septembra 2013, Italija/Komisija (T-142/08, neobjavljena, EU:T:2013:422, točka 51); z dne 12. septembra 2013, Italija/Komisija (T-164/08, neobjavljena, EU:T:2013:417, točka 51); z dne 12. septembra 2013, Italija/Komisija (T-126/09, neobjavljena, EU:T:2013:415, točka 49); z dne 12. septembra 2013, Italija/Komisija (T-218/09, neobjavljena, EU:T:2013:416, točka 37); z dne 16. oktobra 2013, Italija/Komisija (T-248/10, neobjavljena, EU:T:2013:534, točke od 45 do 51); z dne 24. septembra 2015, Italija in Španija/Komisija (T-124/13 in T-191/13, EU:T:2015:690, točka 151); z dne 17. decembra 2015, Italija/Komisija (T-275/13, neobjavljena, EU:T:2015:1000, točka 133); z dne 17. decembra 2015, Italija/Komisija (T-295/13, neobjavljena, EU:T:2015:997, točka 191); z dne 17. decembra 2015, Italija/Komisija (T-510/13, neobjavljena, EU:T:2015:1001, točka 162), in z dne 15. septembra 2016, Italija/Komisija (T-353/14 in T-17/15, EU:T:2016:495, točka 213).

⁹⁷ Sodba z dne 16. oktobra 2013, Italija/Komisija (T-248/10, neobjavljena, EU:T:2013:534, točke od 45 do 51).

⁹⁸ Glej točko 48 navedene sodbe.

161. V določeni meri sem naklonjena stališču, ki ga je tam zavzelo Splošno sodišče. Kljub temu menim, da je ključnega pomena, da je bil tam predstavljeni vidik sprejet manj kot leto dni po sodbi Sodišča v zadevi Italija/Komisija.⁹⁹ V času pisanja o tej zadevi je od tistega datuma minilo že več kot pet let. Nikakor ni mogoče, da bi bila ta legitimna pričakovanja trajna. Zato se strinjam s stališčem, ki ga je predložila Španija. Podatkovna zbirka bi se torej morala razglasiti za nično skupaj z razpisom za kandidate.

Sklepne opombe

162. Pred sklepom želim predstaviti naslednja stališča.

163. Prvič, kljub dolgi vrsti sodb, navedenih zgoraj v opombah 95 in 96, se zdi, da so nekatere institucije¹⁰⁰ v tesnem sodelovanju z uradom EPSO še naprej organizirale javne natečaje in izbirne postopke, v katerih so bile določene v bistvu podobne zahteve v zvezi z drugim jezikom kandidatov in uporabljeno v bistvu podobno besedilo glede teh zahtev v ustreznih obvestilih ali razpisih za prijavo interesa.¹⁰¹ To so počele na podlagi pričakovanja, da bi se v poznejši izpodbojni tožbi pred sodišči Unije obvestilo ali razpis za kandidate sicer lahko razglasila za nična, vendar ne rezultati v obliki seznama uspešnih kandidatov.

164. V Evropski uniji, urejeni v skladu z načelom pravne države, se mi takšno obnašanje nekaterih njenih institucij zdi naravnost nezaslišano. S tem morajo takoj prenehati.

165. Drugič, glede jezikov, za katere je Parlament določil, da bodo v razpisu za kandidate veljali kot drugi jezik, izbira angleščine, francoščine in nemščine ni nova. Ista kombinacija je bila dejansko uspešno izpodbijana v številnih tožbah pred Sodiščem in Splošnim sodiščem.¹⁰² Sicer se zdi, da je vsaj v nekaj svojih zadnjih natečajih urad EPSO ta pristop opustil in ga nadomestil z ureditvijo, v skladu s katero lahko kandidati svoj drugi jezik izberejo med vsemi uradnimi jeziki (in dejansko lahko izberejo več kot enega). Po poteku upoštevnega roka se – ob upoštevanju pregleda glede na potrebe službe – za drugi jezik v natečaju določi pet jezikov, ki so jih kandidati najpogosteje navedli. Kandidati, ki niso navedli nobenega od teh jezikov, se izključijo iz natečaja oziroma razpisa.¹⁰³ Po mojem mnenju ima takšen sistem, ki temelji na povpraševanju, dve možni prednosti. Prvič, bolje lahko odraža znanje, ki ga kandidati dejansko imajo. Drugič, z njim se obide (po mojem mnenju precej resna) past ureditve iz obravnavane zadeve, da se z določbo, da je drugi jezik lahko angleščina, francoščina ali nemščina, v institucijah utrdi uporaba teh jezikov, če že ne trajno, pa vsaj za dlje časa. Spotoma bi omenila še, da so bili pri enem od takšnih natečajev¹⁰⁴ odgovori naslednji: za angleščino 97,86 %, za francoščino 51,30 %, za španščino 27,98 %, za italijanščino 26,73 % in za nemščino 19,33 %.¹⁰⁵ Ta rezultat po mojem mnenju kaže, da je bilo morda nespametno nemščini samodejno pripisati

⁹⁹ Sodba z dne 27. novembra 2012 (C-566/10 P, EU:C:2012:752).

¹⁰⁰ Izjema je, to moram poudariti, Sodišče.

¹⁰¹ Glej točko 58 zgoraj.

¹⁰² Glej sodbo z dne 27. novembra 2012, Italija/Komisija (C-566/10 P, EU:C:2012:752), in zadeve, navedene v opombi 96.

¹⁰³ Glej Razpis javnega natečaja – EPSO/AD/338/17 – Upravni uslužbenci (AD 5) (UL 2017, C 99A, str. 1); Razpis javnega natečaja – EPSO/AST-SC/06/17 – Tajniki/referenti (SC 1 in SC 2) (UL 2017, C 377A, str. 1), in Razpis javnega natečaja – EPSO/AD/356/18 – Upravni uslužbenci (AD 5) (UL 2018, C 88A, str. 1).

¹⁰⁴ EPSO/AD/356/18 – Upravni uslužbenci (AD 5). Glej https://epso.europa.eu/apply/job-offers/news/3189_languages-candidates-2018-graduate-administrators-competition_en.

¹⁰⁵ Za druga dva natečaja so bili ustrezni številčni podatki: (za EPSO/AD/338/17 – Upravni uslužbenci (AD 5)) angleščina 97,31 %, francoščina 52,07 %, španščina 27,29 %, italijanščina 26,83 % in nemščina 18,69 % (glej https://epso.europa.eu/apply/job-offers/news/2533_languages-candidates-graduate-administrators-2017-competition_en) in (za EPSO/AST-SC/06/17 – Tajniki/referenti (SC 1 in SC 2)) angleščina 91,16 %, francoščina 56,82 %, italijanščina 31,27 %, španščina 26,22 % in nemščina 9,99 % (glej https://epso.europa.eu/apply/job-offers/news/2893_languages-candidates-secretaries-clerks-2017-competition_en).

pomembnost, ki se ji je pripisovala v preteklosti. Vidim pa tudi vsaj eno morebitno slabost te ureditve, saj ne nudi nobene gotovosti tistim kandidatom, ki se pripravljajo na natečaj in katerih drugi jezik(-i) na koncu morda ne bo(-do) med izbranimi za nadaljevanje postopka. Vendar v obravnavani zadevi ne gre za to vprašanje in ga namenoma ne bom podrobneje obravnavala.

166. Splošneje, zgoraj v točki 119 sem napisala, da splošen „univerzalni“ pristop ni primeren za namene določanja ravni znanja jezika, ki se v obravnavani zadevi pričakuje od voznikov. Enako po mojem mnenju velja za način določanja jezikovnih zahtev v celoti v javnih natečajih in razpisih za prijavo interesa.

167. To zlasti velja takrat, kadar se od kandidatov, ko bodo zaposleni, pričakuje opravljanje določene naloge ali vrste nalog. Če se torej sprejemajo prijave za začasne uslužbenke, ki bodo delali v novi podenoti, v katerih bodo odgovorni za regionalni razvoj v goratih predelih Grčije, običajno ne bi bilo težko utemeljiti določbe, da mora biti grščina med jeziki, ki jih kandidati znajo. Enako velja, na primer, za natečaje za prevajalce ali pravnike lingviste, ki bodo zadolženi za prevajanje v določen jezik.

168. Zavedam pa se, da postane ta naloga težja v primeru splošnih natečajev. Kljub temu velja, da mora vsaka omejitev uresničevati legitimen cilj in biti sorazmerna. V tem okviru bi opozorila na dvoje. Prvič, glavni namen katerega koli natečaja ali izbirnega postopka je – razen ob posebnih drugačnih zahtevah glede jezika v posameznem primeru – da se izberejo najboljši kandidati za delovno mesto, torej tisti, ki so najsposobnejši.¹⁰⁶ S tega vidika so zahteve, ki jih imata glede jezikov institucija, ki namerava zaposlovati, ali urad EPSO, ki deluje kot zastopnik institucij, drugotnega pomena. Zato morajo biti ustrezno prilagojene, da bodo izpolnjevale glavni cilj.

169. Drugič, v vsakem postopku odločanja je treba določiti neke meje in po mojem mnenju se razpis za kandidate ne bi smel grajati preprosto zato, ker se je v njem poskušalo te meje določiti tako, da se je od prosilcev zahtevalo znanje enega od treh drugih jezikov. Težje vprašanje je, kje bi bilo treba postaviti mejo. Če bi bilo treba mejo določiti le pri dveh jezikih, utemeljitev te izbire po mojem mnenju v različnih okoliščinah ne bi bila nujno nemogoča naloga, vendar bi bilo treba to posebej preučiti in izrecno utemeljiti v vsakem primeru. Obratno, določiti mejo pri pretirano visokem številu – na primer z obvezo, da se mora omogočiti izbira med vsaj 10 jeziki – bi bilo nerealno. V vsakem primeru posebej bo treba skrbno preučiti, kaj je primerno, in če naj bi bilo število sorazmerno, mora biti razumno. Če torej navedem samo en primer, če statistični podatki, na katerih temelji neka zahteva, kažejo, da je znanje jezika „A“ 26,3 % in jezika „B“ 25,7 %, bo težko – ali kar nemogoče – utemeljiti, da se jezik „A“ vključi, jezik „B“ pa izključi.

Stroški

170. V skladu s členom 138(1) Poslovnika sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker menim, da bi Sodišče moralo sprejeti tožbeni predlog Španije na osnovi vseh njenih tožbenih razlogov, razen tretjega, je treba Parlamentu naložiti plačilo stroškov.

Predlog

171. Na podlagi navedenega Sodišču predlagam, naj:

- razglasi ničnost razpisa za prijavo interesa „Pogodbeni uslužbenci – Funkcionalna skupina I – Vozniki (Ž/M) – EP/CAST/S/16/2016EP“ skupaj s podatkovno zbirko, ki je bila ustvarjena v skladu z oddelkom III, in

¹⁰⁶ Glej člen 27 Kadrovskih predpisov v zvezi z zaposlovanjem uradnikov in glej na splošno točko 148 zgoraj.

- Evropskemu parlamentu naloži plačilo stroškov.

PRILOGA

Skupni evropski referenčni okvir za jezike

Skupne referenčne ravni

UČINKOVITI UPORABNIK	C2	Z lahkoto razume tako rekoč vse, kar sliši ali prebere. Zna povzemati informacije iz različnih govornih in pisnih virov in pri tem povezati argumente in pripovedi v koherentno obliko. Izraža se spontano, zelo tekoče, natančno in tudi v kompleksnih situacijah ločuje med drobnimi pomenskimi odtenki.
	C1	Razume širok razpon zahtevnejših, daljših besedil in prepozna implicitne pomene. Izraža se tekoče in spontano, ne da bi očitno iskal ustrezne izraze. Jezik uporablja prožno in učinkovito, tako za družabne kot za akademske in poklicne namene. Tvoriti zna jasna, dobro organizirana in poglobljena besedila o kompleksnih temah. Pri tem nadzorovano uporablja skladenjske vzorce, veznike in druga jezikovna sredstva.
SAMOSTOJNI UPORABNIK	B2	Razume glavne ideje v kompleksnem besedilu tako o konkretnih kot abstraktnih temah, vključno z razpravami s svojega strokovnega področja. V medosebnih stikih govori dovolj tekoče in spontano, da njegovo komuniciranje z maternimi govorci ni naporno ne zanj in ne za sogovornika. Tvoriti zna jasno, poglobljeno besedilo iz širokega razpona tem in razložiti stališče o nekem aktualnem vprašanju, tako da pojasni prednosti in pomanjkljivosti različnih možnosti.
	B1	Pri razločnem govorjenju v standardnem jeziku razume glavne točke, kadar gre za znane reči, s katerimi se redno srečuje na delu, v šoli, prostem času itn. Znajde se v večini situacij, ki se pogosto pojavljajo na potovanju po deželi, v kateri se ta jezik govori. Tvoriti zna preprosta povezana besedila o temah, ki so mu znane ali ga zanimajo. Opisati zna izkušnje in dogodke, sanje, upanja in ambicije ter na kratko utemeljiti in pojasniti svoja mnenja in načrte.
OSNOVNI UPORABNIK	A2	Razume stavke in pogoste izraze, ki se nanašajo na najbolj temeljna področja (na primer najosnovnejši osebni in družinski podatki, nakupovanje, krajevna geografija, zaposlitev). Sposoben se je sporazumevati o preprostih in rutinskih opravilih, ki zahtevajo preprosto in neposredno izmenjavo informacij o znanih in rutinskih zadevah. S preprostimi besedami zna povedati nekaj o sebi in svojem neposrednem okolju ter zadovoljiti svoje trenutne potrebe.
	A1	Razume in uporablja pogoste vsakodnevne izraze in zelo osnovne besedne zveze, namenjene za zadovoljevanje konkretnih potreb. Predstaviti zna sebe in druge ter spraševati in odgovarjati na osebna vprašanja, na primer o tem, kje živi, o osebah, ki jih pozna, in o stvareh, ki jih ima. Obvlada preprosto interakcijo, če sogovornik govori počasi in razločno ter je pripravljen pomagati.